

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
August 2020

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ , ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਹੈ , ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਮੰਤਰ ਯਾਦ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਓਗੇ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਨੇ ਮੰਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ...ਇਹ ਹੀ ਮੰਤਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਪ ਕਰਮ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ - ਇਹ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਗੁਣ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਆਪਣੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇਹ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਛੂਏ ਦਾ, ਸੱਪ ਦਾ, ਭ੍ਰਮਰੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਆਪ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਰਿਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਹੀ ਪਾਸਟ ਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਫਿਰ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਅਥਵਾ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੱਖ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹਰਦਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੁਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਕਈ ਧਰਮ, ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਲਿਆਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕਿਤਾਬ ਖਰੀਦ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਸਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ, ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੱਦ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਗਰਵਮੈਂਟ ਸੀ, ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਫੋਟੋ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਭਗਤ ਆਦਿ ਜੇ ਵੀ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਟੈਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜੇ ਪਾਸਟ ਦੇਵਤਾ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਮਿੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਾਦ ਨੇਕਸਟ ਹਨ ਦੇਵਤੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਦ ਪਾਇਆ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਵੇਖਣਗੇ। ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਟੱਚ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਰਲਡ ਵਾਰ ਲੱਗ ਜਾਏਗੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਅਸੂਰ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੋ ਜੇ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਨ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ...ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਚੱਕਰ ਖਾਕੇ ਆਏ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿੱਠੀ

ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਦਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਮੂਲਵਤਨ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਘਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ... ਬਣੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੰਸ਼ੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਐਲਾਦ ਬਣੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ, ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲਵੋਗੇ। ਪਾਪ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਮਾਲਾ ਬੈਠ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਬੀਜ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਧਰਮ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨੇ ਇਕੱਠੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਏ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਜੱਦ ਵਾਮਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਪੂਜਾ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੀ ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਘਰ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਪਰਮਧਾਮ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਟੁੱਟਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਘਰ ਛੱਡਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਕਿਥੇ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੰਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੱਥ ਪੈਰ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਮੈਲੇ ਹੋਣ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਕਪੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਧੋਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਸ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਰੋਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ! ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਥੋੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਅਚਤਮ ਕੇਸ਼ਵਮ। ...ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ ਬੋਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ? ਵਿਆਸ ਨੇ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰੰਥ ਪਹਿਲੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਐਡੀਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਜੱਦ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤਾਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਗੇ। ਘਰ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਕੀ ਕ੍ਰਾਈਸਟ? ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਵੱਖ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਕੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੱਕਰ ਫਿਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਫਿਰ ਪਾਲਣਾ। ਸਤਯੁਗ ਇੱਕ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਚਲਦੇ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਨੂੰ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਅਕਾਸ਼ੁਰ ਬਕਾਸ਼ੁਰ ਆਦਿ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਆਸੁਰੀਪਣਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਸੁਰ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਸਭ ਦੇ ਲਈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਾਰੂ ਜਰੂਰ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਤਯੁਗੀ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਜਨਮ ਫਿਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ। ਲੇਕਿਕ, ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਅਲੇਕਿਕ ਬਾਬਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲੇਕਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਉਸ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਤੱਦ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਅਵਿਅਕਤ ਮੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਦਾੜੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇ ਇਹ ਇੱਥੇ ਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾੜੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ। ਸੋਮਰਸ ਪਿਲਾਇਆ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਫਿਰ ਇਥੇ ਵੀ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖੋ। ਮੰਦਿਰ ਹੁਬਹੁ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਤੁਸੀਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਰਗ ਕਿਤੇ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੱਲੇ ਸ੍ਵਰਗ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣ! ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਆਸੁਰੀਪਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।
2. ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਪਰਮਧਾਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਪੂਰਨ ਆਹੁਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪਧਾਰੀ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਕਹਾਵਤ ਹੈ “ਧਰਤ ਪਰੀਏ ਧਰਮ ਨਾ ਛੋਡੀਏ” ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸ ਆ ਜਾਵੇ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਮਹਾਵੀਰ ਰੂਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਾ ਛੁੱਟਣ। ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੇਕਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ੍ਰਮਾਨ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਾਰ੍ਧਾਰੀ ਬਣ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦਾ ਖੇਡ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਖੇਡ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਜੱਦ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਆਹੁਤੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਮਾਰੋਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੁਣ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਰੀਅਲ ਡਾਇਮੰਡ ਬਣਕੇ ਆਪਣੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਚਮਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਓ।

ਹੇਲੀਹੰਸ ਬੁੱਧੀ, ਵਿਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਰਵ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਦੀ ਸਭਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਸਭਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਰੂਹਾਨੀ ਹੇਲੀ ਹੰਸਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੰਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਹੰਸ ਬੁੱਧੀ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸੁਭ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ। ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਅਰਥਾਤ ਕੰਕਰ ਅਤੇ ਰਤਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਪਹਿਲੇ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਕਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੁਭ ਜਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਭਾਵ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਸਦਾ ਸੁਭ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਭਾਵ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਸੁਭ ਭਾਵ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਵ ਸੁਭਾਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਵਿਅਰਥ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ - ਅਜਿਹੇ ਹੰਸ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹਨ? ਅਜਿਹੇ ਹੰਸ ਵਿਤੀ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਵਿਤੀ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਕਲਿਆਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ, ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਅਕਲਿਆਣ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਵਿਤੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਲੈਣਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਵਿਤੀ। ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਵਿਤੀ ਤੋਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਲਿਆਣ ਦੀ ਵਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਵਿਤੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਲੈਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਦਾ ਕਰਵ ਹੈ। ਇਸ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ, ਸੁੱਧ ਸਨੇਹ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ। ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਆਤਮਿਕ ਸਨੇਹ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਬੁਰਾ ਬੇਲ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਵਿਅਰਥ ਬੇਲ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਮੂੰਹੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਮੂੰਹ ਵੀ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਮੂੰਹ ਹੋਵੇ! ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਨਿਕਲੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਹੰਸ ਮੁੱਖ ਸਥਿਤੀ। ਤਾਂ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਬੁੱਧੀ, ਵਿਤੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਮੂੰਹ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਬਣ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰ-ਉਨਤੀ ਦਾ ਸਮੇਂ ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੋਜ ਕਰੋ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਾਲੀ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਵ ਦੀ ਤਰਫ ਡਬਲ ਅੰਡਰ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਸਭ ਦੀ ਹੈ? ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਹ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਜੇ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਹੈ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੇਲੀ ਹੰਸਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸਭਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਗਏ। ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੇ ਬਾਦ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ? ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਬੁੱਧੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਸਮੇਂ ਉਦੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਉਸ ਦੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਈਟ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ, ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਰਾਈਟ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਵਿਅਰਥ ਸਮੇਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਵਿਅਰਥ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਰਥ, ਰਾਈਟ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਉਹ ਹੀ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਵਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮਿਹਨਤ ਲੈਣ ਦਾ ਬੋਝਾ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਲੀ ਹੰਸ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਹੇਲੀ ਹੰਸਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਲਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਉਲਟਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ ਪਰ ਉਲਟੇ ਨੂੰ ਸੁਲਟਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ ਇਹ ਸੋਚੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਅਰਥ ਭਾਵ - ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਭਾਵ - ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ! ਸਮਝਾ। ਪਹਿਲੇ ਸਵ ਤੇ ਵਿਜਯੀ ਫਿਰ ਸਰਵ ਤੇ ਵਿਜਯੀ, ਫਿਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਵਿਜਯੀ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦਾ ਮਣਕਾ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਥੂਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤੇ ਵਿਜਯੀ ਹੋ? ਇਸੀ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਪਣਾ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਹੀ ਵਿਜੰਤੀ ਮਾਲਾ

ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਜਯੀ ਹੋ? ਚੰਗਾ!

ਅੱਜ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਧੁਬਨ ਤੋਂ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸਲਰ ਬਣਨ ਦਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਚਾਂਸ ਦੇਣਾ ਅਰਥਾਤ ਚਾਂਸਲਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚਾਂਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਚਾਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸਲਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਆਦਾ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਵੀ ਪਾਂਡਵ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਾਂਡਵ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਜੋ ਸਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਤੋਂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਮੈਂ - ਪਨ, ਮੇਰਾ - ਪਨ ਸਹਿਜ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਮੈਂ ਨਾ ਮੇਰਾ। ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹਲਚਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਸੇ ਇੱਕ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਮਤਲਬ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਸਮਝਾ - ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਐਕਸਟਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਇਟੀ ਗੁਜਰਾਤੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਆਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਮਜਿਨਸ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਗਏ। ਉਲਟੀ ਸੀਤੀ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬੱਚ ਗਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਈ ਦੀਪਕ ਜੱਗਾ ਕੇ ਦੀਪਮਾਲਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬੀਜੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਉਨਤੀ ਚੰਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ, ਦੂਜਾ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਨਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲੋਗਨ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਜਦੋਂ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ। ਸਟੇਜ ਵੱਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਜਿੰਨਾ ਹੀਰੋ ਐਕਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹਿਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ। ਕਈ ਆਪਣੇ ਨਿਮਿਤ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਰਹਿ ਕੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੀ ਖਾਤਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਮਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਖਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਾ ਅਕਾਊਂਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਊਂਟ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਫਾਈਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਥੂਲ ਫਾਈਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੇਕੰਡ ਵਿਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਕ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੇਖਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਮਝਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਭ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਫਾਈਨਲ ਹੈ। ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਨ ਦੀ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਨੇਹ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਹਲਚਲ ਦੀ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਕਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ, ਧਰਨੀ ਦੇ ਜਾਂ ਟੇਟਲ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਦੇਵੇਂ ਪੰਖ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡਵ ਵੀ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਲਚਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਸਭ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ ਮੇਟੇ ਤਾਜੇ ਲੰਬੇ - ਚੋੜੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਿਤੀ ਉਵੇਂ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਾਂਡਵ ਉੱਚ ਅਤੇ ਬਹਾਦੁਰ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਾਲੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਹਨ। ਭਟਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੋ। ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਹਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ਯ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ

ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣ ਕਿਉਂਕਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਲੱਗਣਗੀਆਂ। ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਣਾ ਮਾਨਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਆਉਣਗੇ ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਵੇਖਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ :-

1- ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿਖਾਉਣੀਆਂ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਾਧਾਰਨ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ। ਬੋਲਣਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਕਰਨਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਐਡ ਕਰਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ਯ ਹੈ, ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੋਗੇ।

2- ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਸਮ੍ਰਿਤੀ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹੇ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੈ “ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਮੇਰਾ।” ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹੇ। ਸਮਰਥ ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਸਮਰਥ ਸਥਿਤੀ, ਸਮਰਥ ਸੇਵਾ ਸਵਤਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਸਮਰਥ ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਸਵਿੱਚ ਆਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਫ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਜੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੂਪੀ ਸਵਿੱਚ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ। ਇਸੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪ ਦਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋਵੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਸਭ ਸਮਾਪਤ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਚਲੋ।

3- ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਵਰਦਾਨ ਭੂਮੀ ਤੇ ਆਉਣਾ ਇਹ ਮਹਾਨ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਗ ਵਰਦਾਨ ਭੂਮੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਇਸੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਹੀ ਭਾਗ ਦੀ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕਲਮ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਰੇਖਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮੇਂ ਭਾਗ ਦੀ ਰੇਖਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਤਾਂ ਥੋੜੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਜੱਦ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਥੱਕੇ ਕਿਉਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ। ਜਨਮ - ਜਨਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਸਿਰਫ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿੱਥੇ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਮਸਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਚਮਕ ਦੀ ਝਲਕ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰਮੂਰਤ ਭਵ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ, ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਝਲਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਮਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਸ ਆਤਮਾ ਜੇ ਵੇਖ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚੇਤੰਨ ਬੋਰਡ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਈਆਂ ਬਣੋ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣ।

ਸਲੋਗਨ:- ਚੇਟ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਚੇਟ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈਣਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉੱਛਲ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ , ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾਓ , ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਰੋ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਛਲ ਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸ ਵਿਧਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਛਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਵਿਧਨ ਹੈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ। ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਛਲਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਠੰਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਨੋਂ ਪਹੀਏ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਦਾ ਬੋਝ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਹਲਕੇ ਹੋ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਛਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
- ਗੀਤ:-** ਜਾਗ ਸਜਨੀਆਂ ਜਾਗ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਦੇ - ਚਾਰ ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਜਾਂ ਟੇਪ ਵਿੱਚ ਭਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਗੀਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਹਾਂਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਟੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਗੀਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਹਪ ਕਰ ਲਈਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲਈਏ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਹੱਦ ਦੇ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਸੇ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਣ ਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ - ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਟਿੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਿਤੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਜੱਦ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀਆਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ - ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੀ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਗੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਬਦਲ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਉਸ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨਵਾਨ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣੋ। ਹਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹਨ ਭਗਤੀਵਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਉਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਉੱਛਲਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਕਤ ਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚਣ। ਭਾਵੇਂ ਬੱਚੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਆਦਿ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਗੋਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਠਨ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀਆਂ ਕੱਢਣ। ਸਰਵਿਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵੇ? ਮੱਥਾ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਹੈ ਪਰ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਅਨਪੜ੍ਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਬੜੀ ਕੜੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉੱਛਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਯੁਗਲ ਦੇਨੋਂ ਪਹੀਏ ਠੀਕ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ? ਉਸ ਪਾਸੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਝੁੰਡ ਹੈ, ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਗੁਪਤ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਬੋਝ ਸਿਰ ਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਠੰਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਦੇਵੇਂ ਪਹੀਏ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਹੋਣ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਧਨਵਾਨ ਹੈ -

ਤਾਂ ਵੀ ਉਛਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਧਨ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਹਨ, ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਛਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵੱਡਾ ਮਕਾਨ ਲੈਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਬਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇਹਲੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹਲੀ ਹੈ ਕੈਪੀਟਲ, ਹੈਡ ਆਫਿਸ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਘੇਰਾਵ ਪਾਓ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਵੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਵਾਂ ਤੋਂ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਕੋਰਵੇ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਗੀਤਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਗੀਤਾ ਦੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁੱਖ ਇਸ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਹੀ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਵਿਦੁਤ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਦੇਹਲੀ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀ ਰਚੇ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡਾ ਮੇਲਾ ਆਦਿ ਦੇਹਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਦੇਹਲੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲੜਨਾ ਝਗੜਨਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਹਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਫਿਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫਿਕ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਵੀ ਕੈਪੀਟਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਗੋਲੇ ਛੱਡੇ। ਨਸ਼ਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਸਾਰਾ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹਲੀ ਵਾਲੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਖਿਚਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਕਿਲਾ ਤੇ ਬਣਾਓ। ਦੇਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਭਾਰਤ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦਮ ਨਹੀਂ। ਸਿਵਾਏ ਫੋਰਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਇੰਨੀ ਮਦਦ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਕਿਲਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੌਸਲਾ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਝਰਮੁਈ ਝਰਮੁਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਟਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੰਧਨਾਂ ਦੀ ਆਫ਼ਤ ਹੈ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ। ਮੇਲਸ ਤੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਬਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ ਭਲਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ। ਇਸਤਰੀ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੁੰਛ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲਟਕਣ ਵਾਲੀ ਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੁੰਛ ਹੋਕੇ ਹੀ ਲਟਕ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਤੀ ਵਿੱਚ ਮੇਹ, ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਹ, ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮੇਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜੁੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਤੀਜੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ - ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਓ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ੋ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਦਾਦਾ ਵੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਹ ਦੱਸੋ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਰਾਏ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਹਿੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੀਟੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਚਲਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਵਿਖਾਓ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਮੰਗ ਨਹੀਂ। ਝੱਟ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੇ ਹੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸੱਤ ਉੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਆਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇ। ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਵੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਲ ਆਏਗਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਗਿਆਨ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਫਿਰ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਦੇਨੇ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਜੌਹਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਠ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਿੰਸਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਲੜਾਈ ਥੋੜੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਅਹਿੰਸਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਬਗੈਰ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵਧਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੱਚੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ। ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਣਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ

ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਮਾਈ ਦਾ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜੱਦ ਇੱਕਰਸ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੱਦ ਯਾਦ ਠੀਕ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਗੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੀਚਰ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਧਨ - ਦੌਲਤ, ਬਾਲ - ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਵੇਖ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸੇਵਾ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਓ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਕਰੂਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਅਲਫ਼ ਨਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਪੱਕਾ ਕਰੋ ਤੱਦ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸ਼ੋ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫੈਸ਼ਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਅਕਲ ਚੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਮਾਂਡਰ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਮਿਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਕਮਾਂਡਰ ਨੂੰ ਵੀ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਰਿਜਾਇੰਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਕਮਾਂਡਰਸ਼ ਕਦੀ ਫ਼ਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯਾਦ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਆਪੇ ਹੀ ਵੱਧਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕ੍ਰਮਨਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਕਰੂਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਜਯੀਪਨ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਆਕਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ :
ਵਿਜਯੀ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ - ਬਾਪ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪੁਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਵਿਜਯੀ ਰਤਨ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ - ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸਥਾਈ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹੇਗੀ। ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਜਯੀ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੋ ਜਾਣਾ ਮਤਲਬ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਬਾਪ ਦਾ ਬੋਲਦਾ - ਚਲਦਾ ਤਖਤ ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਹੈ , ਜੱਦ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹਨ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਅਕਲਮੰਦ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਕੇ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਹੈ...ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਅਕਲਮੰਦ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਕੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਘੁੜਸਵਾਰ ਅਤੇ ਪਿਆਦੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੂੰਝ ਜਾਣਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਦੀ। ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਰ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਥਾਰਥ ਪਰਿਚੈ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਵਰਨਣ ਜਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਚਿੱਤਰ ਮੁੱਖ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਠਹਿਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਨਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਇਸਲਈ ਮੂੰਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹੀ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਅੱਖਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਬੁੱਧ ਤੋਂ ਬੋਧੀ, ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ ਤੋਂ ਇਸਲਾਮੀ। ਉਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹਨ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ? ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕੀਤਾ? ਕਦੀ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਜੋ ਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਉਹ ਜੋ ਆਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਿਆ ਸੀ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਆਕੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਜਨਮਪਤਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨਾ। ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੱਥ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ (ਸ਼ਰੀਰ) ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰੱਥ ਹਨ। ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਦਾ ਬੋਲਦਾ ਚਲਦਾ ਤਖਤ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਉਹ ਤਖਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਕਾਲਤਖਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਭ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਥ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਬੈਠ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੁੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਜਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਨਨਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਅਰਥ ਦੂਜਾ ਹੈ, ਜਾਣੀ ਜਾਣਨਹਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਦੂਜਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਕੁਲ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਪਵੇ। ਜੱਦ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੱਖ ਹਨ ਜੋ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਧਾਮਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਧਾਮਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਪ ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਨਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗੀ। ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸੇ ਪੈਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਵਾਂਗਾ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਰਚਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਕਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਦੇ, ਘੁੜਸਵਾਰ ਮੂੰਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਣ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਕੁਲ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੱਦ ਸੀ ਉਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਹ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਕੁਲ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਕੁੱਲ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕਿਵੇਂ, ਕੱਦ...ਉਹ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ

ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਵੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਕੁਲ ਹੈ, ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਰਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਦੋਨੋਂ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਰਜਾਈ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਪਹਿਲੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਨੇ ਤਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗੀ ਧਾਰਨਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਹੀ ਜਾਸਤੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਰੁੰਠ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ - ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਬਾਪ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਕਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਥੋੜੀ ਕਹਾਉਣਗੇ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਦ ਅਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਪ ਰਾਜਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਉੱਚ ਪਦ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਸੈਕੇਂਡ ਕਲਾਸ ਦਾ ਪਦ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉਹ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸੇ ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਪਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸੀ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਬਾਪ ਕੋਣ ਸੀ - ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ। ਰਾਧੇ ਦੇ ਵੀ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਧੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਸਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਰਾਧੇ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਡੀਟੇਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ - ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਅਕਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੋ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਆਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਬੜੀ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਘੱਟ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਿਯੂ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜਾਏਗੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨਗੇ। ਸਭ ਦਾ ਸਥਾਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਡ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨੈਚਰਲ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਸੁੱਖ। ਰੀਅਲ ਸੁੱਖ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਉਲਝਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਕੇ ਵੀ ਜੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਕਰਮਭੋਗ ਹੈ। ਜਦ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਮਭੋਗ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਚੁਕਤੁ ਕਰੋ। ਜੇ ਯੋਗਵਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੋਚਰਾ ਖਾਕੇ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੋਚਰਾ ਅਤੇ ਮਾਨੀ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ। (ਸਜਾ ਖਾਕੇ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ) ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਪਰਜਾ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਜਦ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੰਨੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਸਭ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਣ। ਕੋਣ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੇ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਥੋੜੀ ਬਾਬਾ ਦੱਸਣਗੇ। ਉਹ ਫਿਰ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਨਾਟਕ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਸਲਈ ਦਸੱਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਦੀ ਨੂੰਧ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ। ਬਾਬਾ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਦੱਸਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਹੀਂ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਕਦੀ ਘੱਟ - ਜਾਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੀ ਕਦੀ ਘੱਟ, ਕਦੀ ਜਾਸਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੇ ਹੈ ਹੀ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਉਮੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਢਿੱਲਾ। ਥਲੇ - ਉੱਪਰ ਯਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੇਫਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਦੋਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਕਰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਦੀ ਬਾਬਾ ਇੰਨੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੈ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਜਾਂ ਤਾਂ

ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਲਫ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਥੋੜੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਵੇਖੋ ਬਰਸਾਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਕਾਨ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਰਸਾਤ ਆਦਿ ਇਹ ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਗਣਗੇ ਫਿਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ! ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਧਰਤੀ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਬਰਸਾਤ ਆਦਿ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਜ਼ ਵੀ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਹੈ ਸਿਵਿਲਵਾਰ... ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੇ ਕੇਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੈ ਲੜਨਗੇ ਵੀ ਜਰੂਰ। ਸਭ ਹੈ ਨਿਧਨਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਧਨੀ ਦੇ। ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਧਨੀ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਧਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ। ਸਗਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਦ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਸਾਡੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਗਾਈ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮਿਲੀਏ ਕਿਵੇਂ? ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਚਾਈ ਨਾਲ ਲਿਖਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ। ਸ਼ਮਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਕਠਿਨ ਭੁੱਲ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਪਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਦ ਪਾਉਣ ਆਏ ਹੋ, ਬਾਪ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਬਣੇ, ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਥੋੜੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਗੱਦੀ ਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਬਣੇ। ਕਿੰਨੀ ਲੱਜਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ। ਨਾਹੇਕ ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਮਾਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਹੁਤ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੁਣ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਦਸ਼ਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹਰ ਸੀਨ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਉਮੰਗ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।
2. ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਪਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੇ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਸਵਰੂਪ ਭਵ :
ਜੱਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਆਏ ਤਾਂ ਮੰਤਰ ਲੈ ਲੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਭੱਜ ਜਾਏਗਾ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਰਾ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਨ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਏ, ਧਨ ਥੱਲੇ ਉੱਪਰ ਹੋ ਜਾਏ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਪਰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਜੰਪ ਦੇਕੇ ਇਵੇਂ ਕਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਖੇਡ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੁੱਖ ਸਵਰੂਪ ਹੋ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਲਸ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ? ਕਿਹੜਾ ਇੱਕ ਰਿਵਾਜ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਰੱਖੜੀ ਬੰਨ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਲਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਰੱਖੜੀ ਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਭੈਣ ਭਰਾ ਨੂੰ ਰੱਖੜੀ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਭੋਲੇਨਾਥ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਹੈ ਭੋਲੇਨਾਥ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਭੋਲੇਨਾਥ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਥਵਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੋਈ ਰਾਜ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਨਮਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਸਮਝਾਓਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜਨਮਸ਼ਟਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਧੇ ਦੀ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਨੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਵਾਸੀ ਸੀ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸਵੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਕੱਦ ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ? ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਤਯੁਗ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੀ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਜੋ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਜਰੂਰ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਈ ਧਰਮ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇੱਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਭੇਗੀ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਦੀ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਥਵਾ ਨਾਰਾਇਣਪੁਰੀ ਕਹੇ, ਗੱਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਨਾਲ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਬਣਦੀ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ 84ਵਾਂ ਜਨਮ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ। ਕਿਵੇਂ ਰਚਿਆ? ਕੀ ਛੂ ਮੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ...ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਹੋਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਕਿਸ ਦਾ ਹੋਇਆ? ਉਹ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਬਦਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਲੀਅਰ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਨਮਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਿਕਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਧੇ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼, ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣੇ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜੁਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ। ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਰਜੁਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਸੁਣਨਗੇ ਫਿਰ

ਬੱਚੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਕਥਾ ਸੁਣਕੇ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਲੀਪ ਯੁਗ। ਐਕਸਟਰਾ ਯੁਗ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਾਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ 13 ਮਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਹੀ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੱਖੜੀ ਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਭੈਣ ਭਰਾ ਨੂੰ ਰੱਖੜੀ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕੁਮਾਰੀ ਵੀ ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਲਸ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ-ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬੈਠ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੜੀ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਰਾਖੀ ਆਦਿ ਬੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਦਾਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰੋ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਿਆਜ਼ ਨਾ ਖਾਓ। ਜੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਦਾਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਵਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰਗ ਸੀ ਨਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਉਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਹੀ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦ ਜੀ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਧਾਰਣ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਸ੍ਰਗ ਹੈ ਤਾਂ ਨਰਕ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਰੇਰਵ ਨਰਕ ਹੈ, ਜੱਦ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਰਕ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਤਿਤ ਤੋਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਜਰੂਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹਰ ਇਕ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਅੱਜ ਇਕ ਗੱਲ, ਕਲ ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਮਝੋ ਟੇਪ ਨਾਲ ਕੋਈ ਏਕੁਰੇਟ ਸੁਣਨ ਵੀ ਪਰ ਫਿਰ ਏਕੁਰੇਟ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ, ਫਰਕ ਜਰੂਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅੱਖਰ ਬਾਈ ਅੱਖਰ ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਅੱਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਹੂਬਹੂ ਅੱਖਰ ਬਾਈ ਅੱਖਰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੂਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮਸ਼ਟਮੀ ਕੱਦ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਘੱਟ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ - ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਟਾਈਮ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ। ਜਰੂਰ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋ ਵੀ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਦੇਵਤਾ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਤੁਸੀਂ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇਣ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ - ਜਿਹਾ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਚੋਟੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੁੱਖ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਲੱਤਾਂ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਸੀ ਫਿਰ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਓ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਾ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ, ਨਾ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੱਗ, ਤਪ, ਦਾਨ, ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ

ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਜਗਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਬਿਗਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪੂਰੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਬੱਚੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਆਪ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਲ ਤੋਂ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਬਬੁਲਨਾਥ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ੈ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਯੋਗੀ ਤੱਤਵ ਯੋਗੀ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਗੋਇਆ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰਟਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਹ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਹੈ ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਪ੍ਰਾਯਾ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਭ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਮਰਜੀਵਾ ਭਵ :
ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਬੱਚੇ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਨਾ ਸੁਣਾਓ ਅਤੇ ਨਾ ਸੋਚੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੋਚੋ, ਸੁਭ ਬੋਲ ਬੋਲੋ। ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਭ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਬੋਲ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਾਵ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਰੱਖੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਸੋਚੋ। ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ - ਇਸ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਬਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਰੋ - ਇਹ ਮਰਨਾ ਹੀ ਜੀਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸੱਚਾ ਜਿਯਦਾਨ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਏਕਾਗ੍ਰਤਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਫਾਸਟ ਗਤੀ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹਾਂ , ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੈ, ਕਿਹੜੀ ਨਹੀਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਇਹ ਆਤਮਾ ਆਪ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹਾਂ।
- ਗੀਤ:-** ਬਦਲ ਜਾਏ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾ ਬਦਲੋਗੇ ਹਮ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਕਿਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ? ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਰਬ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਤਖਤ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਰਮਣੀਕ, ਰਾਜ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਭੈੜ ਭਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿੰਤਨ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਤੀ ਆਈ ਹੈ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ 5 ਤੂਫਾਂ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੀ - ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰਿੰਚਕ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਇਹ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ! ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝੇ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਆਤਮਾਵਾਂ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਲ... ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਹ ਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਅਤੇ ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ? ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ? ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਬੈਠ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਓ, ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰਲਬਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਉਲਟੀ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ

ਅੱਧਾਕਲਪ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ। ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੁਛੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਸੇਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰੀ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਕਰੁਵਜ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ - ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਕਰੁਵਜ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੀ ਅਕਰੁਵਜ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ? ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੇ ਬਾਪ ਕਰੁਵਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰੁਵਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਠਹਿਰੇਗਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਭਗਤ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ, ਘੱਟ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੁਪਤ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਸ਼ਰੀਰ ਜੜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ 5 ਤੱਤਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਤੀ ਦੀ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੋਹ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਸ਼ਰਾਧ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਥੋੜੀ ਨਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੋਹਜੀਤ ਰਾਜਾ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮੋਹ ਜੀਤ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਥਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਹਜੀਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਜੀਤ ਰਾਜੇ ਸੀ, ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ ਇਵੇਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿਚ ਮੋਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਰਜਾਈ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਲੋਨ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਮਕਾਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਫਰਨਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਫਰਨਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਆਦਿ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਨ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦ ਦੁਜਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ - ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਜਾ ਰਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ? ਨਹੀਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਚੋਟੀ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਈਏ। ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਨਾ ਰਹਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੋਦ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੋਦ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਗੋਦ ਦੇ ਸੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਜਨਮ ਦੁਰਲਭ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਕੋਈ ਉਸ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਨਦੀਆਂ ਜਾਕੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਗਿਆਨ ਨਦੀ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮੇਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ

ਪਤਾ ਹੈ ਨਦੀਆਂ ਕਿੱਥੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੋ ਫਿਰ ਸਭ ਉੱਥੇ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਖਾਰੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਛੀ - ਛੀ ਨਮਕੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਛੀ - ਛੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਅਮੋਲਕ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕੋਡੀਆਂ ਪਿਛਾੜੀ ਕਿਓਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਕੋਡੀਆਂ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਥੋੜੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ ਸਭ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਡੀ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਕੋਡੀ ਵਰਗਾ ਕੰਗਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪ ਥੋੜੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਧਾਰਨ ਅਬਲਾਵਾਂ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਲੋਕੀ ਹੋਣਗੇ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਪਦਮਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਕਿੰਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਖਜਾਨਾ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉੰਨਾ ਧਨ ਲਓ, ਪਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਪੂਰਾ ਕਰੋ। ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਕੇ ਬਣੇਗੇ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕਾਇਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਖਾਤਾ ਰੱਖੋ। ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਕਿੰਨੇ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ। ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਮਿੱਠਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਮਿੱਠਾ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਕਰੁਵਜ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉਤਮ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਕੋਡੀਆਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਚੈਲੇਂਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸੇਫ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :
ਆਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਚੈਲੇਂਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਜਾਏ ਬੋਲ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਪਾਪ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੇਫ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਵਿਅਰਥ ਬੋਲ, ਵਿਅਰਥ ਭਾਵਨਾ, ਘ੍ਰਿਣਾ ਜਾਂ ਈਰਖਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪਾਪ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੇਫ ਰੱਖ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ। ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕਮਤ, ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਮਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਜਗਾਓ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਵੇਖ ਸਕੋਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸੋ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਧੰਦਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ।?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਤਿਯੁਗ ਅਮਰਲੋਕ ਹੈ, ਉਥੇ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਚੋਲਾ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। 2. ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਇਸ ਵਕਤ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਕਹਾਂਗੇ, ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਉਹ ਲੋਕੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ੰਕਰ ਕਹਿ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿੱਧਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ - ਸ਼ੰਕਰ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਾਰੂ ਹੈ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਪਾਰੂ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਏਡਮ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ 84ਵਾਂ ਜਨਮ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਧ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਡੋਪਟ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਬੱਚੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਬੱਚਾ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਨਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਲਈ ਭੋਜਨ। ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਰੂ ਕਹਾਂਗੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਨਾ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਾਰੂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਤੁਰਭੁਜ ਵੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਨਵੇਂ- ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਰਾਈਟ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਚਨਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਜੇ ਫਿਰ ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਪਾਰੂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਇਸ ਵਕਤ ਦਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਹੈ! ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਕਹਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਉਹਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਲਾਦ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੇ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਚਨਾ - ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਕੇ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣੋਗੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਨਿਰਵਾਣਵਾਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਾਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਉਚ ਸਰਵਿਸ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਵੱਖ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰਵਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਸਭ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ - ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੇਵੇਂ ਚਾਬੀਆਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਦਾ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਹ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੈ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ। ਜੇ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ

ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇਵੇਂ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਫੀਚਰਜ਼ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੋਧ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਏ ਲੇਪ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਮਰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤੁਲਲੋਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਚੇਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖਸ਼ਮ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਟਟਾ (ਥੋਕ ਅਤੇ ਸਾਰਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੇਜ਼ਗਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁੱਟਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਭ ਵਿਖਾਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬੰਦ ਪੇਟੀ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮੁੱਟਟਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਬਾਪ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਗਰ੍ਹਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮੁੱਟਟੇ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਹੀ ਝੱਟ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਸਦਾ ਯਾਦ ਅੱਖਰ ਬੋਲੇ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੇਲ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪਤਿਤ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ, ਬਾਪ ਨੂੰ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਬੈਠ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਣਗੇ, ਮੰਤਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੱਧਿਆ ਜੀ ਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਭੈਣ - ਭਾਈ ਠਹਿਰੇ। ਬੁੱਢੇ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਲਤੂ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋਏ ਨਾ। ਜਦਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਟਾਈਮ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ 8 ਜਨਮ ਪਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੱਡਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਫਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਅਲੋਕਿਕ ਫਾਦਰ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਇਹ ਫਾਦਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਬੀਬੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਰਚਨਗੇ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਤੇ ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਗਮ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤਰੀਏ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੇ ਗੁਪਤ - ਗੁਪਤ ਪੁਆਇੰਟਸ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਕਤ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਰਚਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਗੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਵੀ ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਵੀ ਸੰਕਰ ਅੱਖ ਇਵੇਂ ਮੀਟਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਦਵਾਰਕਾ ਅਤੇ ਲੰਕਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣ - ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਓ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸਤਿਯੁਗ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਿਆਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਕਮਾਵਾਂਗੇ, ਫਿਰ ਮਕਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮਾਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਖ਼ਿਆਲ ਕਰੋ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕੀ ਸੀ! ਇੱਕ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਫੇਰਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਮੰਦਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਲਈ ਬੈਠ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਪਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗੀ ਜਰੂਰ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਫਾਈਨ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਇਹ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ

ਪਹਿਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਾਵਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੋ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਫਿਰ ਛੋਟਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਪਹਿਲੇ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਮਰ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ 125 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਵੀ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ। ਗੰਧਰਵੀ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਇਹ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਜੇਕਰ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਰੇ, ਖੂਨ ਆਦਿ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੇਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੰਡ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਮਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੇਟ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੇਟ 4 - 5 ਰੁਪਏ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੇਟ 400 - 500 ਰੁਪਈਆ। ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾਂ ਹਬਚ (ਲਾਲਚ) ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਬੱਚ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸੁੱਕੀ ਰੋਟੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਖਾਣ - ਪੀਣ ਦੇ ਹੰਗਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਣ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ! ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੈਸ ਸਭ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਢਾਪਾ ਵੀ ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਅੱਛਾ, ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਹੀ ਸਹੀ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਭੀਲ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

2. ਖਾਣ - ਪੀਣ ਦੇ ਹੰਗਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲਾਲਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬੇਹੱਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਵੇਰਸ ਦੇਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਾਇਆਜੀਤ, ਮੋਹਜੀਤ ਭਵ : ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਸੌਂਦਾ ਕੌਸਿਲ ਕਰ ਸਿੰਗਲ ਬਣੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਹੇ ਪਰ ਕੰਪੇਨੀਅਨ ਨਹੀਂ। ਸਾਥੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਇਆਜੀਤ, ਮੋਹਜੀਤ ਵਿਜੇਈ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮੋਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸਲਈ ਕੀ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕੁਝ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ, ਮਰੂਆ ਮੌਤ, ਮਲੂਕਾ ਸ਼ਿਕਾਰ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ। ਅਜਿਹੇ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਡਾਇਮੰਡ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਵਧਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਗਾਈਡ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਗਾਈਡ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਅਨਾਦੀ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਅਨਾਦੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾ ਤੇ ਕੋਈ ਐਕਟਰ ਐਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਕਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਵਾਗਮਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਈਏ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ। ਲੇਕਿਨ ਪਾਰੂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖ ਰਿੰਚਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ- ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੀ ਐਕਟਰ ਨਾ ਐਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੇਖਸ ਨੂੰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ - ਜੇ ਜਿਸ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬੋਧੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਦਿ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ, ਪਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਇਸ ਵਕਤ ਨਾਸਤਿਕ ਹਨ ਮਤਲਬ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਜਾਨਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੁੱਧ ਨਿਰਵਾਣ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਬੁੱਧ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਆਤਮਾ ਗਈ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮੇਖਸ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੇਖਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਜੈਨੀ ਲੋਕੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮੇਖਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਕਦੋਂ ਆਏ, ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਰਮਖੇਤਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਰਮਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੇਲਪਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਕਟ ਨਹੀਂ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਜੇ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਲੇਯ ਕਦੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵ ਮਰ ਗਏ, ਬਾਕੀ 5 ਪਾਂਡਵ ਬਚੇ, ਉਹ ਵੀ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਗਲ ਮਰੇ। ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪੁਲੇਯ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪਤੇ ਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਅੰਗੁਠਾ ਚੂਸਦਾ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਕੁਝ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀ - ਕੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟ ਆਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਐਕਟਰ ਹੋਕੇ ਅਤੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ, ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਬੇਸਮਝ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। 84 ਲੱਖ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਵੀ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਉਵੇਂ ਪੂਜਾ ਸਭ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰੇਗੀ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਕਤ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਈਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਭ ਦੀ

ਬਾਈਓਗ੍ਰਾਫੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੇ ਦਵਾਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਬਾਈਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬਰੇਟਰ ਗਾਈਡ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਦੇ ਗਾਈਡ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਗਾਈਡ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਤਮਾ, ਉਹ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤੇ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਸੂਦ੍ਰ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਯਗ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਯਗ ਬਹੁਤ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜੀ ਯਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰੂਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਇੰਨੀ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਗੰਦ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਗੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਨਵਾਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗੰਦ ਵਿੱਚ, ਝੋਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੋਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਟਰੇਏ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਕੇ ਉਹ ਜਮੀਨ ਫਿਰ ਵੇਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੇ ਤਾਂ ਜਬਰਦਸਤੀ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਦੁਖੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਜੋ ਸੁਖੀ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਸਥਾਈ ਸੁਖ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਸੁਖ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁਖ ਹੈ।

ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਕਲਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਸਭਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁੰਤੂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਅਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਮਤਲਬ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਗਾਂਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਰਾਮ ਰਾਜ ਹੋਵੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਤੋਂ ਸੋਜਰੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਹਰਿਦਵਾਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਿਚੜਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਚੜਾ ਸਾਰਾ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਢੇਰ ਦਾ ਢੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੰਨਾ ਅਨਾਜ ਸਸਤਾ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਸਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਰੀਕਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਦਸਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਦ ਪੈਣ ਨਾਲ ਮੁਲੰਮੇ ਦੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਰਸਬੁਧੀ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਪੱਥਰਬੁਧੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਪਥਰਨਾਥ ਤੋਂ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਨ ਆਏ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜਡ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਵਿਸ਼ਵ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਮਹਿਲ ਮਾੜੀਆਂ ਆਦਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ! ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨਾ ਸੋਨਾ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਸੋਨਾ ਜੋ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਕਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਥੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਸੋਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੈਡੀਆਂ, ਉਥੇ ਹੀਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜਡ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ, ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਛੱਡਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾਓ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਉਹ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੇ ਅਤੇ ਉਚ ਪਦ ਪਾਵੇਗੇ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਫੁਰਸਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਲਜ਼ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵੱਲ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਕਲਸ਼ ਵੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਈਸ਼ਵਰ ਗੁਰੂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾਸੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਰੀਆਂ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ। ਕੋਈ -ਕੋਈ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਆਵਾਗਮਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ, ਕੁਝ ਟਾਈਮ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਆਲਾਹਾਊਡਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦੂਜੇ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਹ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਆਵਾਗਮਨ ਤੋਂ ਮੇਖਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਜੋ ਪਿਛਾੜੀ ਨੂੰ ਆਏ ਅਤੇ ਇਹ ਗਏ। ਗਿਆਨ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੁਣਦੇ ਉਹ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਆਖ਼ਿਰ ਤੱਕ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੀਏ। ਇਵੇਂ

ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਕੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚਾ- ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਨਾਲ ਬਚਪਨ ਦੇ ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਭਵ :
ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮ ਦੇ ਅਮੁੱਲ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਗਵਾਉਣਾ ਬਚਪਨ ਦੇ ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਸ਼ੋਭਦੇ ਨਹੀਂ, ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਉਠੇ ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ, ਸੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ - ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਬੈਲੈਂਸ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਕੇ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਓ, ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਵਾਣ ਪ੍ਰਸਥੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੋ।

" ਸ੍ਵੈ ਸ੍ਵੈਸਥ ਰਚਨਾ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ - ਸਨੇਹ "

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ੍ਵੈਸਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ੍ਵੈਸਥ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵੈਸਥ ਹੈ ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਵੇਗੇ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣੇਗੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਰਮ ਸ੍ਵੈਸਥ ਦੈਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਪੁਜੀਏ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ੍ਵੈਸਥ ਹੋ ਇਸ ਸਮੇਂ - ਪਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੀ ਸ੍ਵੈਸਥਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਸ੍ਵੈਸਥ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਤੱਕ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵੈਸਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਕਿੰਨਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵੈਸਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ? ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਕਰਤਵਿਆ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਦਿਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਤੇ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ? ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਖਿੱਲਰ ਗਏ ਸੀ। ਕੋਈ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਸਲਈ ਗਏ ਹੋ? ਇਸ ਵਕਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਹੀ ਸਨੇਹ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਕੀ ਰਿਹਾ? ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਨੇਹ। ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ, ਨਿਸ਼ਵਾਸ ਸਨੇਹ। ਇਸਨੇ ਸ੍ਵੈਸਥ ਆਤਮਾਏ ਬਣਾਇਆ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੋਇਆ ਸਨੇਹ। ਜਦੋਂ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟ ਸਹਿਜ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਉਹ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵੀ ਲੈਂਦਾ, ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫ੍ਰੀਡਮ ਕਿਉਂ, ਕੀ, ਇਵੇਂ, ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਲਵਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਦਾ ਹਰ ਬੇਲ ਸਨੇਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ ਅਕ੍ਰਿਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗੇ। ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ ਨਾ। ਜੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਖੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਜੋ ਬੋਲੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਹੈ ਸਨੇਹ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਦੈਵ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਮੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਹੀ ਸਨੇਹ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰਹੇਗਾ। ਜੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਵੇਖਾਂਗੇ, ਕਰਾਂਗੇ ਇਹ ਸਨੇਹੀ ਦੇ ਲਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਨੇਹੀ ਆਸ਼ਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਸਨੇਹੀ ਹਲਚਲ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਤੇ ਮੈਂ ਤੀਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸਦਾ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ-ਥੋੜ੍ਹੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਗੇ। ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਭ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਤੋਂ ਪਰਵਾਨੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਫਿਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੱਕੇ ਪਰਵਾਨੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਾਰੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - " ਆ ਮੇਰੇ"। ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆ ਮੇਰੇ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਨਾ! ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰੂ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ੍ਵੈਸਥ ਹੈ - ਦੂਜੀ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ? ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਯੂ. ਐਨ. ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਹੀ ਫਿਰ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ

ਮਿਲਾਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਅਸਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਰਤਵਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭਨਾਂ ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਇਹ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਕੰਮ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਥੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਵੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਝੰਡੇ ਲਹਿਰਾਉਣ। ਇੱਕ ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਝੰਡਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ। ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੋਵੇਂ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਪ੍ਰਤਿਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ .ਆਈ .ਪੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਝੰਡਾ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮ - ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਵੀ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ। ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਕੰਮ ਦਾ ਵੀ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਝੰਡਾ ਕੋਨੇ - ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਸਿਤਾਰਾ ਸਭਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਤਾਰਾ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅਟੈਨਸ਼ਨ ਉਸ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ ਸਭ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ। ਇਹ ਸਿਤਾਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੱਥੇ ਚਮਕੇਗਾ?

ਹੁਣ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਵਿਧੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਿਛੁੜੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਕੋਨੇ - ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਮਦਦ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਉਮੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਦੀਵੇ ਜੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੋਣਾ ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਾਕੇ ਉੱਡਦੇ ਪੰਛੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਡਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਡਬਲ ਉਡਾਉਣ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਇੱਕ ਪਲੇਨ, ਦੂਸਰਾ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਿਮਾਨ। ਹਿੰਮਤ ਉਮੰਗ ਦੇ ਪੰਖ ਜਦੋਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉੱਡਣਾ ਚਾਹੇ ਉੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜਾ ਦੀਪਕ ਜਗਦੇ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਨਾ। ਮੁਹੱਬਤ ਨਾਲ ਜੇ ਮੇਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਫਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਪਰ ਪਹਿਲੋਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ, ਸਨੇਹ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਕਲਰਾਠੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ! ਜਿਸ ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਦੇ ਫਲ ਵੱਡੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਸਵਾਦਿਸ਼ਟ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਫਲ ਅਤੇ ਟੇਸਟੀ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਲ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਟੇਸਟ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਫਲ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਪਰ ਟੇਸਟ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਇਥੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੈਂਟਰ ਸਦਾ ਫਲੀਭੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਣੀ ਸ਼ੁੱਧ ਧਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਫਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਥੇ ਸਨੇਹ ਹੈ ਉਥੇ ਵਾਧੂ ਮੰਡਲ ਅਰਥਾਤ ਧਰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਡਿਸਟਰਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਿਰਫ ਸਨੇਹ ਚਾਹੀਦਾ। ਤਾਂ ਡਿਸਟਰਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਸਨੇਹ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਚੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਇਸਲਈ ਬਿਛੁੜਨਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਮਿਲਣਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਭ ਚੰਗੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਜੇ ਇੱਕ ਹੀ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨਾਥ ਤੋਂ ਸਨਾਥ ਬਣਾ ਦੇਣ, ਇਹ ਆਸ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਕਰੀਏ। ਸਭ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਭ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਬਾਰ -ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਖਿੱਚਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਿਯ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਅਕ੍ਰਿਸ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੰਗੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਹੀ ਅੱਜਕਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਦਵਾਰਾ ਅਨੇਕ ਸਧਾਰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨੇੜੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਸਧਾਰਨ ਹੀ ਹਨ। ਸਮਾਂ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਵਕਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਾਇਦਾ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ :-

ਸਦਾ ਅਮਰ ਭਵ ਦੀਆਂ ਵਰਦਾਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ - ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਦਾ ਵਰਦਾਨਾ ਨਾਲ ਪਲਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ! ਜਿਸਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਸਨੇਹ ਹੈ ਉਹ ਅਮਰ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਹਨ, ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਵੀ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹਿਣਾ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਲੇਕਿਨ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਵੀ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਫਿਕਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਰਹਿਣਾ। ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੇ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਾਪ ਸਦਾ ਸੇਫ ਕਰ ਅੱਗੇ ਉੱਡਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਟੁੱਟ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਨਾ। ਸਨੇਹ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਬੰਧ ਜੁੜ ਗਿਆ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਕਰੋ " ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ " ਬਸ। ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖਜਾਨੇ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਚਾਬੀ ਹੈ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਬੀਆਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚੰਗਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਵੀ ਚਾਬੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਖਜਾਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਜਾਨੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਰਿਆਂ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਬਸ ਬਾਬਾ -ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਲਿਕ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਅਖੰਡ ਲਕੀਰ ਦਵਾਰਾ ਨੰਬਰਵਨ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਜੇ ਦੇ ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਭਵ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਕੱਦੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਅਟੁੱਟ ਲਕੀਰ ਦੁਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ - ਵਿੱਚੋਂ ਖੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਰੇਖਾ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਵਿਜੇ ਦਾ ਤਿਲਕ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜੁੰਮੇਦਾਰੀ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਦਾ ਯਾਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਰੇਖਾ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿੱਚ ਫੁਲਸਟਾਪ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਰਹਿਣਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਭੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਅਵਸਥਾ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਸਦਾ ਮਸਤ ਰਹੋਗੇ, ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਾਈ ਵਿਚ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਜੌਹਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਰਹੋਗੇ, ਘੜੀ-ਘੜੀ ਆਪਣੀ ਸਤਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਜਾਰੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਉਦੋਂ ਸਮਝੋ ਸਮੇਂ ਕੋਲ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦਾ ਟਾਈਮ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ ਜਹਾਨ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਰਸੇ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਉਦੋਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਨਾਟਕ ਵੀ ਕਹੀਏ, ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਕਹੀਏ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਚੁਰਾਸੀ ਲੱਖ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ ਇੱਕ ਜਨਮ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ - ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਪੂਜਯ ਸੀ, ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਆਪੇ ਪੂਜਯ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ - ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜਯ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਰੂਪ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਮੱਤ ਮਤਾਂਤਰ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਪਹਿਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਪਾਸ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਹੀ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਇੱਕ ਰਾਜ। ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਖ - ਸੰਪਤੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਨਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੀਤ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੇ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਦੇਵਤੇ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡ੍ਰੇਸ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਡ੍ਰੇਸ ਬਾਦ ਵਿਚ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਡ੍ਰੇਸ, ਤਾਜ ਆਦਿ ਸਭ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਾਹੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੇ ਬੱਚੇ- ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸੁਣਦੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਨਾਕਿ ਸਰੀਰ। ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਆਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣੇ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਫਿਰ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਆਵਾਂਗੇ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਚੁਰਾਸੀ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿਸਟਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ - ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਕਰਮਖੇਤ੍ਰ ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਟਕ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹਨ 4 ਧਰਮ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾ ਅਭੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਨਾ ਕਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਲਾਈਫ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ

ਫਿਰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ - ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਉੱਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਫਾਰਨਰਜ਼ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਗੋਡ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਗੋਡ ਦਾ ਬੱਚਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਫਿਰ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਬੇਗਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੇਗਰ ਹੋ ਨਾ। ਬੇਗਰ ਮਤਲਬ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਵੀ ਇਥੇ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਦੇ ਆਉਣਗੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਵਕਤ ਤੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਆਕੇ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ (ਬੜ੍ਹ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਹੁਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣੇਗੇ। ਨਰਾਇਣ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਇਕੱਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਨ ਦੀ ਵੱਖ ਕਥਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਵੀ ਕਦੀ ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣ ਫਿਰ ਕਦੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਗੀਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਘੁਟਕੇ ਆਉਣ ਤੇ ਗੀਤ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਹਰਸ਼ਿਤਪਣਾ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੈਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੁਟਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਘੁਟਕੇ ਬਹੁਤ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੈਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਰੇਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਰੇਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਉਸ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੀ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪਾਰ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤਾਰੂ (ਤੈਰਾਕ) ਕਈ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਚਾਰਟ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਈਟ ਵਿਧੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਰਾਂਗ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ -ਕੋਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 5 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਰੂਰ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਇਥੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਤਾਂ ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੁਣਾਇਆ? ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਵਾਈ ਹੋਕੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਧਰ - ਓਧਰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਕਈ ਨਵੇਂ -ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪੂਰਾ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਇਥੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਇਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਬੈਕੁੰਠ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ - ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਘੜੀ -ਘੜੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਵਕਤ ਤਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵੇਖਣਾ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਖਾਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਬੰਬ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋਏ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਾਲੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੌਹਰ ਭਰਨਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਭੀਸ਼ਮ ਪਿਤਾਮਾਹ ਆਦਿ ਵਰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਨ ਮਾਰੇ ਹਨ। ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ, ਇਹ ਤੇ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਜਨਮ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਫੀਚਰਜ਼ ਫਿਰ ਕਦੇ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਫੀਚਰਜ਼ ਮਿਲਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਪਾਰੂ ਅਜਿਹਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਊਟੀਫੁਲ ਫੀਚਰਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੇ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਰੀਰ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ -ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੱਤ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ, ਕਈ ਜਾਮੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਲੀਨਸ਼ੇਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੈਨ - ਚੈਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮੇਲ ਹੈ, ਇਹ ਫੀਮੇਲ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ

ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਰੈਕਸ਼ਨ ਕਰਦੇ, ਬਦਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਸੂਖਸਮਵਤਨ ਲਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੰਸੇ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਕੀ! ਪਹਿਲੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੇ 10 ਸਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬੈਠ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦਾ ਖੇਡ।

ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਜੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਵੇਖੋ ਮਾਨ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੂਰਲੀਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰੱਖਕੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਹਾਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨੋਟ ਕਰਨੇ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਵਕਤ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ - ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਾਵਾਂਗੇ। ਟਾਪਿਕਸ ਦੀ ਲਿਸਟ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਇਸ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਸਮਝਾਵਾਂਗੇ। ਰਾਵਣ ਕੌਣ ਹੈ, ਰਾਮ ਕੌਣ ਹੈ? ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਹਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਨਾਲ। ਪਹਿਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਸੀ ਸੇ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੇ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਡਲਹੈਡ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਆਏ ਫਿਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਹ ਫਿਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

2. ਇਸ ਪਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਤੈਰਾਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਘੁਟਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਣੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਦੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਕੇ ਲਿਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵੇਲਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਾਪਦ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਭਵ: ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵੇਲਾ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਟਚਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਜਨਮਦੇ ਹੀ ਆਪਣੇਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਨਮਦੇ ਹੀ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਰੱਖਤ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਵੇਂ ਨੰਬਰਵਨ ਵੇਲਾ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ੍ਰਵ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਮੁੱਖ ਦਾ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰਵ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਛਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਮਲ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀ ਦੁਨੀਆਂ (ਸ੍ਰਰਗ) ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ, ਤਾਂ ਸਦਾਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਮੁਰਝਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਉਮੰਗ ਸਦਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਰਗ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲ੍ਹਣੇ ਹਨ -ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਦੁਨੀਆਂ ਰੰਗ ਰੰਗੀਲੀ ਬਾਬਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ, ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਖੇਲੂ ਰੰਗ - ਰੰਗੀਲਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਈਸਕੋਪ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀ ਸੀਨ - ਸੀਨਰੀਆਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰਰਗ ਕਿੰਨਾ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗਾ ਹੈ, ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਵਰਲਡ -ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ, ਬਹੁਤ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹੀਰੋ - ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਬੈਰੁੰਠ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਖੇਡਦੇ ਹੋ, ਰਾਸ- ਵਿਲਾਸ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਰੇਬਰ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਥੇ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ। ਇਹ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਾਟਕ ਜੇਕਰ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਨਾਟਕ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਭੁੱਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜਿਆ, ਇਹ ਭੁਲਾਇਆ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਹੋ! ਅਸੀਂ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁਰਝਾ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਰਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭੀਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕਦਮ ਮੁਰਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ, ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਹੁਣ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮਅਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਵੀ ਜੋ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ। ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ! ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪੇਂਡੂ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਵੇਗਾ। ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਜ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਉਮੰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੱਥਰ ਸਮਝਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹਨ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਬਾਪ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਉੱਥੇ ਐਲ. ਐਲ. ਬੀ. , ਨਾ ਸਰਜਨ ਆਦਿ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਜਨਮਅਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਚੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ - ਸਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭੂਲੇ ਹੋਏ ਪੁਆਇੰਟਸ ਫਿਰ ਐਡ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਧਾਰਨਾ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਖਤ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਸਭ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਣਗੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪੁਆਇੰਟਸ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੌਣ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਸ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਤ ਬੜੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਨਮਅਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਨਵੇਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਨਵਾਂ ਕੰਚਨ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਮਤਲਬ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਾਇਆ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਹੁਣ ਕੰਚਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੰਚਨ ਬਣੇਗੇ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਜਦੋਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਣੀ ਜੇਹਰਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲੇ ਉਹ ਤਾਕਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਯੋਗ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮ ਅਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ, ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ, ਰਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਨੰਬਰਵਾਰ ਡਿਗਦੇ ਚਲੇ ਆਏ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਭ ਸ਼ਾਮ ਮਤਲਬ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹਰੇਕ ਦੀ ਚਲਣ ਤੋਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਣਾ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਲਣ ਤੇ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦਾ ਰਤਨ ਕੱਢਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਦੀ ਟਾਪਿਕ ਹੋਵੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਤਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਫਿਰ ਰਾਧੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਵੀ ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੋਈ ਕਾਲਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਕੀ, ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾ ਸਕੋਗੇ। ਹੁਣ ਵੇਖਾਂਗੇ ਬੱਚੇ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖੜੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯੂਰੋਪਿਅਨ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਤਨ ਨਾਲ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਥ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਾ ਹੀ ਬਸ ਹੈ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ - ਮੰਮਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮੰਮਾ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੰਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਤੇ ਮੁਕਰਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਆਪਣੇ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਲਿਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਤੇ ਇੱਥੇ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਇੱਥੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸਭ ਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਸ਼ਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਨਮ ਅਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਝੋਲੀ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾਂ ਚਲਣ ਦਾ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਸਮ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਸੁਝਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਅਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੈਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਰਾਮ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚੁਰਾਈ ਗਈ। ਪਰੰਤੂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਪਰੀਸਤਾਨੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਬਰੀਸਤਾਨੀ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਦੇਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਰੀਸਤਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸਮਝ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਾਂ। ਬੋਰਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਕੂਲ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨਰਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇ ਮੈਨਰਜ਼, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭਦੇ ਦੇਵੀ ਕਰੈਕਟਰ ਸਨ, ਹੁਣ ਆਸੂਰੀ ਕਰੈਕਟਰ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਮੂੰਹ ਛੋਟਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ - ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਰੱਖੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਵਰਲਡ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਉਠਾਓ। ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦਾ ਕਾਲਾ, ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਾਲਾ, ਰਾਮਚੰਦਰ ਦਾ ਵੀ ਕਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਉਠਾਓ, ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਵੀ ਕਾਲਾ... ਫਿਰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਓ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ। ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਚਿੱਤਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ -ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾ ਕੇ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਰਾਖੀ ਬੰਨ੍ਹੋ, ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੋਗੇ ਤਾਂ ਗੋਰੇ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਸ਼ਣ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਈਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ, ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਰੱਖੜੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵੈਸ਼ਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਕੇ ਰੱਖੜੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੋਰੇ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਰੱਖੜੀ ਦਾ ਦਿਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਖੜੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਰਥ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਰਾਖੀ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਬੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਬੇਲੇ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਰੱਖੜੀ ਬੰਨਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ, ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਹਾਲੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਸੀ ਜਰੂਰ, ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਵੇਂ ਸੁਣਾਓ ਤਾਂ ਝੱਟ ਆਕੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਣਗੇ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਜੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੇਲਯੂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦਾ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਣੇ ਹਨ।

2. ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਵਾਣੀ ਨੂੰ ਜੇਹਰਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਕੰਚਨ ਬਣੇਗੀ। ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਕਲ ਸਿੱਖਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲਤਖਤ ਨਸੀਨ ਭਵ।
ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲਤਖਤ। ਅਜਿਹਾ ਤਖਤ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਜਾਂ ਸਟੇਟ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਤਖਤ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਤਖਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ - ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤਖਤ ਹੈ ਜੋ ਚੱਲੇ, ਫਿਰੇ, ਖਾਵੇ - ਸੇਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਤਖਤਨਸੀਨ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹੱਦ ਦੇ ਨਾਮ, ਮਾਨ, ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜ ਲਗਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਪਰਛਾਈ ਦੇ ਮਗਰ ਪੈਣਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਅਸੂਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਦਰਬਦਰ ਹੋ ਗਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਸੁਖਧਾਮ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕਿਹੜੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਕਿਹੜੀ ਨਹੀਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਘਾਟ (ਰਾਜਧਾਨੀ) ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਅਸੀਰਵਾਦ ਮਿਲੇ। ਇਥੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਂ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਬਣਨ।
- ਗੀਤ:-** ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੱਲ ਬਿਖਰਣਗੇ ਇਹ ਬੱਦਲ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਯਾਦ ਵੀ ਉਦੋਂ ਰਹਿੰਦੀ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋਕੇ ਆਏ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੇ ਘਰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਤੱਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਬੱਚੇ ਸੱਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੇ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੋਰ ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਜੋ ਚੰਗੀ ਮੱਤ ਦੇਵੇ ਇਸਲਈ ਦਰਬਦਰ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਸ ਮੱਤ ਤੇ ਵੀ ਕਈ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਅਸੂਰੀ ਮਤ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ। ਪਰੰਤੂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਸੂਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਇਸ ਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਇਥੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾ ਸਕਦੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾਂ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਘਰ - ਘਾਟ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਪਾਰਟ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਘਰਬਾਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਇੱਕਦਮ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ, ਕਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਕਰਮ ਤੇ ਇਹ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਹ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਧਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਡਾਇਰੈਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਭੋਜਨ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਲਾਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਰਾਏ ਪੁੱਛੋ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਖਾਣਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨੈਕਰੀ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਇਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਸਭ ਤਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰਹਿਣਾ ਸਭਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਾਇਆ ਰਾਵਣ ਦਾ ਛੀ - ਛੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਲੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜੋ ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ। ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ। ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਨੀਚ ਤੋਂ ਨੀਚ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਗਾਉਂਦੇ

ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਅਜਿਹਾ ਪਾਰੂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦੇਵਾਂ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਰਾਬਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੋਗੇ? ਪਵਿੱਤਰ ਬਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੋਗੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾ ਸਕੋਗੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਫਲਾਣਾ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਅਸੀਰਵਾਦ ਮਿਲੇ। ਨਹੀਂ ਅਸੀਰਵਾਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਾਧੂ ਸੰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਉ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਕੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਫੰਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ। ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਗ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਇਹ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਪਰੀਸਥਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਹਰ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਬਣੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਪਤਿਤ ਦਾ ਅੰਨ ਨਾ ਖਾਵੇ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਕਿਵੇਂ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਗੁਪਤ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਾਂਡਵਾਂ ਅਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ ਲੱਗੀ। ਹੁਣ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਰਾਮਾਇਣ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਲੰਕਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਿੰਡਗਰੂਮ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਿੰਡਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਪ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ੋਕ ਵਾਟਿਕ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸ਼ੋਕ ਵਾਟਿਕਾ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ੋਕ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੇ ਸ਼ੋਕ ਹੀ ਸ਼ੋਕ ਹੈ। ਅਸ਼ੋਕ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਨਾਮ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸ਼ੋਕਾ ਹੋਟਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹੋਟਲ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਸ਼ੋਕ ਦੀ ਹੋਟਲ ਹੈ। ਖਾਣ - ਪੀਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਜਾਨਵਰਾਂ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖੋ ਬਾਪ ਕਿਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਅਸ਼ੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕੰਟਰਾਸਟ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਵੀ ਉਹੀ ਧੰਧਾ ਹੈ - ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ, ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ। ਚਿੱਤ੍ਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ ਨਾ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦਾਦੇ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਬੱਚੇ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਨਵਾਂ ਦੈਵੀ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਮਾਰਗ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੀ. ਕੇ. ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇਥੇ ਆਕੇ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਲ - ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਰੀਫਰੈਸ ਹੋਣ। ਮਥੁਰਾ, ਵਿੰਦਾਵਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਧੁਬਣ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨ। ਛੋਟਾ ਮਾਡਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬੀ. ਕੇ. ਹਾਂ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵਾਲਾ ਕਪੜਾ ਪਾ ਲੈਣ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੱਖੋ ਨਾ ਬਾਬਾ ਨੇ। ਕਿੰਨੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਭੱਠੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੀ - ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਹਨ ਨਾ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਲੰਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ? ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਥੇ ਹੋ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਮੈਂ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ .ਜਯੰਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਰਾਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਿਨ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮ ਫਿਰ ਰਾਤ ਵਿੱਚ 63 ਜਨਮ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਦਿਨ ਤੋਂ ਰਾਤ ਆਈ ਹੈ ਫਿਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਓ। 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਏ ਹਨ, ਉਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤੇ ਸਮਝਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੀ ਕੀ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਅਗਿਆਨੀ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਮੂਲ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚ ਹਨ, ਚੇਤਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜੇ-ਝਗੜੇ ਨਹੀਂ। ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਾ ਬਣੇ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਚਰਪੁਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਫੇਰਨ ਜਾਕੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ, ਅੰਦਰ ਘੇਟਦੇ ਰਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਦੇ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਭ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਿੱਠੇ ਬਣੋ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਸਾਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਹੈ, ਸਭ ਝਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਵਰਸਾ ਲੈਣੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਲ - ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਵੱਲ ਰਹੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਜਰੂਰ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ, ਇਹ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਪੂਜੀਏ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਜੀਏ, ਕੈਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੁਣ ਹਰ ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਹੀ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਸੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਭਵ:
ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਸਦਾ ਸੁਖੀ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਵੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੰਨ ਮੂਰਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਵੇ, ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾ ਸੰਪੰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ, ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਭਰਪੂਰ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਇਆ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਦੇ ਛੱਡਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚੇਬੁਧੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਇਆ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਗੇ। ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ।
- ਗੀਤ:-** ਕੌਣ ਆਇਆ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਕੌਣ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਕਈ ਬਹੁਤ ਅਕਲਮੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਘੱਟ ਅਕਲਮੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਕਲਮੰਦ ਕਹਿਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਜੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੀਤ ਦਾ ਅੱਖਰ ਸੁਣਿਆ - ਕੌਣ ਆਇਆ ਪੜ੍ਹਾਉਣ! ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਟੀਚਰ ਆਇਆ। ਇਥੇ ਕੌਣ ਆਇਆ ਹੈ? ਇਕਦਮ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ! ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ। ਉਹ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੋਵੇ, ਫੱਟ ਨਾਲ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡਕੇ ਆਵੇ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਪੜ੍ਹਨ ਆਵੇ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਹਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਭਗਵਾਨ। ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਛੱਡ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸਨਮੁੱਖ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ ਇਹ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ। ਪਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕਦਮ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੋਟਾ - ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਮੇਰੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹੋ। ਦੁੱਧ - ਪਾਕ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਫਸਟ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਥੇ ਸੁਪੀਮ ਟੀਚਰ ਦੇ ਕੋਲ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਵੀ ਮੁਕਰਰ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੀ ਸੁਪੀਮ ਟੀਚਰ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। 7 ਰੇਜ਼ ਭੱਠੀ ਵੀ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਮਨਮਨਾਭਵ ਅਤੇ ਰਤਨ ਜੜ੍ਹਤ ਤਾਜ ਮੱਧਿਆ ਜੀ ਭਵ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਰਫਨ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਇਸ ਵੇਲੇ ਆਰਫਨ ਹੈ। ਆਰਫਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਧੌਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਗਦਗਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ, ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਖਾਈ

ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਫਿਰ ਸ਼ਤਰੀਏ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦਾ, ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ ਕਰ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫਾਦਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਯੋਗ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਅਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਮਿਊਨਿਅਮ, ਟੀਚਰ ਨਾਲ ਕਮਿਊਨਿਅਮ, ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਕਮਿਊਨਿਅਮ। ਇਹ ਹੈ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨਾਲ। ਕਮਿਊਨਿਅਮ। ਖੁਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਦਗਤੀ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚੋਗੇ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਨਾ। ਇਹ ਕੋਣ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅੰਤਰਯਾਮੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਅੱਖਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ, ਨਿਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਿੱਖਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਮੂਲਵਤਨ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੋ। ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂ ਕਰਨਗੇ, ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ -ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਕਸੀਮਮ ਹਨ ਹੀ 84 ਜਨਮ। ਫੈਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਇਥੇ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਥੇ 1000 ਰੁਪਏ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 10- 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਈਏ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸੁਣਾਓ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਜੱਜ ਆਦਿ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਸਭ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਹੋਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਕਦੇ ਸੁਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਲਿਬਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਜਦਕਿ ਉਹ ਹੀ ਲਿਬਰੇਟਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਅਸੀਂ ਸੁਣੀਏ ਤੇ ਸਹੀ। ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਓਰਟੀ, ਪੀਸ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਿਟੀ ਸਭ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਕਿਨ੍ਹੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ? ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਉਸ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਫਾਦਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਯੋਗ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਫਿਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਬੋਲੇ ਇਸ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਰਿਅਲਾਇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਡੀ. ਟੀ. ਵਰਲਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਹੋ! ਇਹ ਤਾਂ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ, ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਵੱਡੇ -ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬਾਮਬਜ਼ ਆਦਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਣਾਏ ਸਨ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਮਬਜ਼ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੋਲੇ, ਸਾਂਇੰਸ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਛੱਡਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਬਾਮਬਜ਼ ਬਣਾਏ ਹਨ ਤਾਂ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ ਕੀ! ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਡ ਨੇ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਬੋਲੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਬਾਪ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸਭਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੀ. ਟੀ. ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਗੋਡ -ਗੋਡੇਜ਼ ਸਨ। ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਵੇ, ਸਪੀਡ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ। ਬੋਲੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਉਹ ਬਾਪ

ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਰਥ ਪਲੇਸ ਹੈ ਭਾਰਤ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੋ ਗਿਆ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਸਭ ਨੇ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇੜੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੁਜਯ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਮਪਿਓਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਗਰ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੋ ਗਏ ਪੁਜਾਰੀ ਰਾਜੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਗਾਡ - ਗਾਡੇਜ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਯ, ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ, ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਾ ਕਰ ਵਿਖਾਓ। ਗੱਡੀ ਦੇ ਦੋ ਪਹੀਏ ਯੁਗਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣ। ਅਸੀਂ ਯੁਗਲ ਹੀ ਫਿਰ ਸੇ ਪੁਜੀਏ ਬਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਿਓਰਟੀ, ਪੀਸ, ਪ੍ਰੈਸਪੈਰਿਟੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਪੋਤਰੇ ਅਤੇ ਪੋਤਰੀਆਂ ਹਨ, ਬਸ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬਣਨਗੇ। ਫਿਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਕਿੰਨੀ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਨਵਾਬ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਇਹ ਤੇ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੱਟ ਤੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਮਝਿਆ ਸਾਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗਦਾਈ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਲੱਜਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਥੇ ਸੇਡਾਵਾਟਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਪਿੰਡ-ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ । ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।
2. ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਯੋਗ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਬਲ ਜਮਾਂ ਹੋਵੇ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਮਤ ਅਤੇ ਇੱਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਦਵਾਰਾ ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਮਤਵਾਨ ਭਵ:
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਿੰਮਤ ਵਾਨ ਬਣਕੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮਤ ਅਤੇ ਇੱਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪੇ ਵੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਫੁੱਲਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਅਜਕਲ ਸਾਇੰਸ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਫਲ ਮਿਲਿਆ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਵੇਖੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਆਪ ਨਿਰਵਿਘਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ, ਇੱਕਮਤ ਅਤੇ ਇੱਕਰਸ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਨੀ ਫਲਦਾਇਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ, ਉਹ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ, ਫਿਰ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਜੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਇਹ ਲੜਾਈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਲਗੇਗੀ ਜਰੂਰ। ਇਸ ਭੰਡੇਰ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ... ਇਵੇਂ ਹਰ ਪਲ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:-** ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੁਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਘਰ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਜਲ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੀ ਲੈ ਆਵਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇਵਾਂ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰ ਵੀ ਕਰਾਂ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਪ ਜਦਕਿ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇਣਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਰਾਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੜਾ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਵੰਡਰਫੁਲ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਖਾਸ ਉਦੋਂ ਜਦਕਿ ਇਸ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਐਕਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ! ਜੇ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ ਹੈ, ਕੀ ਕਰਦੇ ਕੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ - ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਕਰਤਵ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਸੇਜ ਦੇਵੇ ਕਿ ਬਾਪ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਣ ਛੱਡ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਸਭ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ, ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਂਸ ਦੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸੜਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗਾ ਜੇ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ। ਇਹ ਜੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਬਾਪ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਨੋਟ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰ ਜਾਂ ਮੈਨਜਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਆਲ ਬ੍ਰਦਰਜ਼। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਰੂਰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਤਯੁਗੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਸਭ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਸਭ ਧਰਮ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਧੰਧਾ ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਹੀ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਤੇ ਇਥੇ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਸੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਦੇਣੇ ਪੈਣ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਮਲਫੁਲ ਵਾਂਗੂੰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਮਲਫੁਲ ਵਾਂਗੂੰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ

ਪਵਿੱਤਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਥਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੈਵਿਨ ਸੀ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਏ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਜੀਏ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ ਚਿੱਤਰ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਢੇਰ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਪੱਤੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਣਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੁਣ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਰੀ ਵੀ ਪੁਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਆਪਣੀ ਵੀ ਪੁਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਜੀਏ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਜੀਏ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਆਦਿ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਾਰਨੇਸ਼ਨ ਤੇ। ਬਾਕੀ ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਉਤਸਵ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਥੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖੇ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਹਠਯੋਗ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪੇਜ ਤੇ ਇਥੇ - ਉਥੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਖੁਦ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਜੇਂਟ ਹਨ ਨਾ। ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਆ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਲੋਣ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਬ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਦੇਵੇ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਵਾਲਾ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਰੰਗੀਨ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ ਜੋ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਕੁਝ ਹਲਕੇ ਵੀ ਛਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ, ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਭੇਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਉਸ ਗੀਤਾ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ, ਉਸ ਗੀਤਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਥੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ ਹੁਣ ਦੇਵਤੇ ਕੌਣ ਠਹਿਰੇ! ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਇਥੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੇਂ ਇਥੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਸੁਖਸਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬੋਲਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਕੇ ਫਿਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਪਰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ। ਕਮਰਾ ਵੀ ਦੂਸਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੈਠ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹਰ। ਫਿਰ ਉਥੋਂ ਦੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਲ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਉਸਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੈਮੀਨਾਰ ਆਦਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਜੋ ਬੀਤਿਆ ਚੰਗਾ ਬੀਤਿਆ ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਪੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਓ - ਇਹ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ, ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣਗੇ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਕਦੇ ਜਾਕੇ ਸਮਝ ਲਵਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਅਜਿਹੇ ਅੱਖਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ ਵੀ। ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ- ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਹੜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ? ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਐਲਾਦ ਕੌਣ ਹੈ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਇੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਥੇ ਅਡੋਪਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਆਈ ਕਿਥੋਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹਨ। ਪਾਂਡੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਤਾਂ ਭੁੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪਾਂਡੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਂਡੇ ਬਣੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਨਾਮ ਪੰਡਾ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਹੈ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਸਿਰਮੇਰ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬੱਚੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ

ਆਪਣੇ ਘਰ। ਫਿਰ ਵੱਡੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੀ। ਮੂਲਵਤਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਮਕਤੂਬਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰਾਗੀ ਭੱਜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਸਭ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੱਛਰਾਂ ਮਿਸਲ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਬ੍ਰਾਇਡਜ਼। ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਇਡਗਰੂਮ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਛੀ - ਛੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਜਾ ਖਾਣਗੇ। ਜਾਣਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ। ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਭੇਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਚੀਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਭੇਗ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਅਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇ। ਨਾਲੇਜ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਰ ਕਰਮ ਗਿਆਨਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਾਨ ਵੀ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਅਸਰ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੋਸ਼ਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇ ਉਸ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਆਦਿ ਕਰਨ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਹਰ ਕਰਮ ਗਿਆਨਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਕੋਈ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਦੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਭ ਪੁਰਾਣੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੇਣ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ...

ਵਰਦਾਨ:- ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਵਿਜੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਵੀਰ ਵਿਜੇਈ ਭਵ:

ਮਹਾਵੀਰ ਵਿਜੇਈ ਬੱਚੇ ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਵਿਜੇਈ ਹਾਂ। ਮਹਾਵੀਰ ਕਦੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਨਾਂ ਭੇਜੋ - ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰੋ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੋ, ਕੀ ਕਰਾਂ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਦੇਵੋ... ਇਹ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਮਹਾਵੀਰ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਵੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਜੇਈ ਬਣੀਏ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਹੈ ਸਮਾਨ ਬਣੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਹੈ ਉਹ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਸਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਲਿਆਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ “
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਬੱਚੇ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਥੱਲੇ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਕਦੀ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ ਕਦੇ ਠੰਡੇ ਠਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਮਹਾਫਿਲ ਵਿੱਚ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਚੇਤੰਨ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਚੇਤੰਨ ਪਰਵਾਨੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਮਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰਿਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੈ! ਇਸ ਲਈ ਦੇਹ -ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਮੋਹ ਵੀ ਹੈ, ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਸੀ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਭਾਰਤ, ਹੁਣ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਭਾਰਤ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ? ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਦਮ ਕਦਮ ਤੇ ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੀ ਹੈ ਇੱਕ -ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਿਆਦਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁਗ। ਬਾਪ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਭਾਗਵਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਲਿੰਗ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜੱਦ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣੇ ਸੀ ਤੱਦ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਸੀ। ਹੀਰੇ ਮਾਣਿਕ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਲੋਕ ਚਾਂਦੀ ਆਦਿ ਦਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪੂਜਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮਾਨ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਰੂਰ, ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟੀਜ਼ ਦੀ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਪਰ ਥੱਲੇ ਹੋਣਗੀਆਂ ਹੀ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਮਾਈ। ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਖਿਆਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ, ਕਦੀ ਠੰਡੇ ਪੈ ਜਾਓਗੇ। ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੱਲੇ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਇਆ ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਰਾਵਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੁਰਾਨ, ਬਾਈਬਲ ਆਦਿ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨਾਦਿ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਨੈਚੁਰਲ ਸੜ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ

ਰਹਿੰਦੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਗ਼ੜਮ ਬਗ਼ੜਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹੈ ਡਿਟੀਜ਼ਮ, ਇਸਲਾਮੀਜ਼ਮ, ਬੁੱਧੀਜ਼ਮ। ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁੱਧੀਜ਼ਮ ਹੈ ਪਿੱਛੇ ਇਸਲਾਮੀਜ਼ਮ। ਬੋਲੇ, ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਤਾਲੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਕੰਮ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਵੱਡਾ ਝਾੜ, ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਫਲਾਵਰਵਾਜ਼ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਟਿਊਬਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਝਾੜ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਝਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਕਿਸ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਇਹ ਦਯਾਨੰਦ, ਅਰਵਿੰਦ ਘੋਸ਼ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੋ ਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਵੀ ਯੋਗ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਸਭ ਭਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤਾਂ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਟਾਇਟਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੁੱਧ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ ਫੇਰ ਪਾਸਟ ਹੋ ਫਿਊਚਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ, ਫਿਊਚਰ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਫੇਰ ਫਿਊਚਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਈ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੋ। ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਕਹਾਣੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਲਾਂਗ - ਲਾਂਗ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਤਯੁਗ ਸੀ। ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਲਾਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ 1250 ਵਰ੍ਹੇ, ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਦੂਸਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਸ਼ਤ੍ਰੁਯਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣੇ। ਜੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਤ੍ਰੁਯ ਪਿਆ। ਬਾਕੀ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜਗਤਜਿੱਤ ਬਣਨਗੇ। ਪਿੱਛੋਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਫਿਰ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਸ਼ਕਲ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬੈਠ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਹੀ ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਸਤ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਿਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਐਕਟਰ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਕ੍ਰਿਏਟਰ - ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੌਣ ਜਾਨਣਗੇ! ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ- ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਿਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਨੀਲਮ ਪਰੀ, ਪੁਖਰਾਜ ਪਰੀ ਨਾਮ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਰਤਨ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਰਮੇਸ਼ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕੱਢੀ ਪ੍ਰਦ੍ਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਕੋਈ ਪੁਖਰਾਜ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੀ ਹੈ! ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ - ਰਾਣੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਤੇ ਹੁਣੇ ਸਮਝਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਂਗਾ। ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਚਲਣ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਹੀ ਉਥੇ ਵੀ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਹੁਣ ਇਹ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਅਸੀਂ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਚਪਨ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਯੁਵਾ ਹਨ, ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਯੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰਜੇ, ਵਰਿੱਧ ਨੂੰ ਤਮੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਲਵ ਜਿਆਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਨ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਵੀ ਉਹ ਹੀ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਵਿਚ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਵਾਂਰੀ ਕੰਨਿਆਂ, ਅਧਰ ਕੁਵਾਂਰੀ, ਦੇਲਵੜਾ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਐਕੁਰੇਟ ਯਾਦਗਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਜੜ੍ਹ ਇਹ ਚੇਤੰਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਚੇਤੰਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਇਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੂਲਵਤਨ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਕਿਥੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਫਿਊਚਰ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਪਾਸਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਠੰਡੇਠਾਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਭ ਘੋਟਾਲੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਵੀ ਲੈਣ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ

ਹਨ ਇਥੇ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੇ ਹੋਇਆ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਾਜ ਵੀ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਬ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕਰ ਹੁਣ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ। ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ। ਗੋਪ-ਗੋਪੀਆਂ ਦਾ ਗੋਪੀ ਵਲੱਭ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਫਿਰ ਸਬ ਅਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੀ.ਕੇ.ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋ ਗਏ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੈ ਨਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਹਾਰ ਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹੋ। ਸੀੜੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੋਣ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਂਵਰਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੱਛਮੀ-ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਂਵਰਾਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਰਾਮਚੰਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਨ ਨਾਲ ਕਾਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਇਕ ਦਾ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਸੂਦ੍ਰ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਯੁਕਤੀਆਂ ਕੱਢੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਗਾਈਏ? ਜਾਗਣਗੇ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਡਰਾਮਾ ਬੜਾ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਗੋਪੀ - ਵਲੱਭ ਦੀਆਂ ਗੋਪੀ-ਗੋਪੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇ।

2. ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰਿਯਲਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੂਰਤ ਭਵ:
ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਸਮੇਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਹਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਿਯਲਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਏਗੀ। ਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮੋਣਕੇ ਦਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਰਾਜ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਦੇਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਜੋ ਰੋਸ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰੀਸ ਦੀ ਧੂਲ ਦਾ ਪਰਦਾ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛਿਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਰਦਾ ਹੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਛਿਪੇ ਹੋਏ ਹੀਰੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਰਾਯਲ ਫੈਮਿਲੀ ਹੁਣ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਇਲਟੀ ਵਿਖਾਏਗੀ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਪਦ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੇਗੀ ਇਸਲਈ ਰਿਯਲਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸਮਰਥ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕਰੋ।

“ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਚਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਦਾ ਯਥਾਰਥ ਯਾਦਗਾਰ - ਮਹਾ - ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ”

ਅੱਜ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ, ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ, ਸ੍ਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਦਾਤਾ, ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਅਤੀ ਸਨੇਹੀ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਮੀਪ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਮਿਲਣ ਹੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਿਲਣ, ਉਤਸਾਹ ਭਰਿਆ ਮਿਲਣ, ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਤਸਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹਰ ਦਿਨ, ਹਰ ਘੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ, ਅਲੌਕਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਅਲੌਕਿਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਨਾਲ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਭਗਤੀ ਦੇ 63 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਯਾਦ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ! ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਇਹੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ - ਜੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਉਸ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਚੇਤਨ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੈ।

5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਇਕ ਨੇ ਕੀ-ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਬਣੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਪਣਾ ਯਾਦਗਾਰ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਜਨਮਪਤੀ ਸਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਹੀ ਗਾਯਨ ਪੂਜਨ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਓਰਿਜਨਲ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰਨ ਜੇ ਵੀ ਟੱਚ ਹੋਇਆ ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸ਼ਿਵ-ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਰੋਜ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਤਵਿਆ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਪਰ ਬੇਹੱਦ ਯੁਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਨ ਵੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ ਆਵਾਹਨ ਕਰਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਪਾ ਲੈਣਾ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ “ਆਓ” ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ “ਆ ਗਏ” ਮਿਲ ਗਏ। ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਦਿਨ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਾਪ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਭੋਲਾਨਾਥ ਮਤਲਬ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਉਵੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਪਾਏਗਾ। ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਪਰ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਣ ਵਿਚ ਜਿੰਨੇ ਅਤੇ ਉਨੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿੱਥੇ ਪਦਮ। ਪਦਮ ਵੀ ਲਾਸਟ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਦਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਣਗਿਣਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭੋਲੇ ਭੰਡਾਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਹੀ ਪਰ 21 ਜਨਮ, 21 ਪੀੜੀ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹੇਗੀ।

ਇੰਨੇ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਦਾਤਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਭੋਲੇਨਾਥ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਨਾਲੇਜੁਲ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਭੋਲਾ ਬਣਦੇ ਹਨ...ਇਸ ਲਈ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨ ਵਿਚ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਭੋਲਾਨਾਥ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ! ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਹਿੰਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦਗਾਰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੁੱਖ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਖਾਸ 4 ਸਬਜੈਕਟ ਹਨ ਉਹ ਚਾਰ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਵਸ ਤੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ? ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ ਉਤਸਵ ਦੇ ਦਿਨ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਅਤੇ ਬੁੰਦ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯਾਦ ਮਤਲਬ ਯੋਗ ਦੇ ਸਬਜੈਕਟ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਯਾਦ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਬੁੰਦ - ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਬੁੰਦਾਂ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਬਜੈਕਟ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬੁੰਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਸੇ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਜਾ ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਜਰੂਰ ਬਣ ਕੇ ਵਿਖਾਓਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਇਹ ਵਰਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜਾਗਰਣ। ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਉਣਾ, ਜਾਗਰਣ ਕਰਾਉਣਾ, ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਣਾ - ਇਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਗਰਣ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਚਾਰੋਂ ਸਬਜੈਕਟ ਆ ਗਏ ਨਾ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਰੂਪਰੇਖਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਥੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਭਗਤ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸੱਚੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ

ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਗੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਭਗਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ ਦਿਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਇਥੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਮਰਪਣ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਫੰਕਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਹਸੀ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਹ ਮੈਂ-ਮੈਂ ਪਨ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਸਮਰਪਣ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਣ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਲਾ-ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਕੀ ਚੁੱਕਿਆ? ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ-ਪਨ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਸਮਾਰੋਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਮੈਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਦਾ ਨੈਚਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਪ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ।

ਬਾਬਾ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਸੁਖ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਇਹ ਮੇਰਾਪਨ ਹੈ। ਤੇ ਮੇਰੇਪਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਂ-ਪਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾ। ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾ ਮਤਲਬ ਮਹਾਬਲੀ ਬਣਨਾ। ਤੇ ਇਹ ਸਮਾਪਣ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਗੱਲ ਦੀ ਆਫ਼ਰੀਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸਵ ਬਣਾਏ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਹੋਣ ਪਰ ਉਤਸਵ ਦੀ ਲਹਿਰ ਤਾਂ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਤਸਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ ਮੈਜ਼ੇਰਟੀ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਨ ਤੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ? ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਹਿਨੇ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਵਰਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਮਧੂਬਨ ਵਿਚ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਗੇ ਜਾਂ ਉਪਰ ਹੀ ਰਹੋਗੇ! ਸਦਾ ਉਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਥੱਲੇ ਆ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੋਗੇ? ਉੱਤੇ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਉਪਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਛੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਟਕਣਾ ਹੈ। ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਥਿੱਤ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਧਾਰਣ ਕਰਮ ਕਰਨਾ, ਮਤਲਬ ਥੱਲੇ ਆਉਣਾ, ਪਰ ਸਧਾਰਣ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਉਪਰ ਮਤਲਬ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਰਮ ਤੇ ਸਧਾਰਣ ਹੀ ਕਰਨਗੇ ਨਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬੋਲੋਗੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੋਲਣਗੇ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੱਲਣਗੇ। ਤੇ ਕਰਮ ਸਧਾਰਨ ਹਨ, ਤਨ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਸਦਾ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਦਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਤੇ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਇਝ ਹੀ ਸੋਚੋ ਕਿ ਨੀਂਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਤ੍ਰਿਤ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਅਵਤਾਰ ਅਵਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਵਤਰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਅਵਤਰਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਧਾਰਣ ਕਰਮ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਭੋਜਣ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਚੱਲਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲਦੇ, ਡਬਲ ਲਾਇਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ। ਤਾਂ ਅਲੌਕਿਕ ਚਾਲ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੀ ਅਵਤਰਨ ਦਿਵਸ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ “ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ”। ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਰਥ ਡੇ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਹੈਪੀ ਬਰਥ ਡੇ ਟੂ ਯੂ... ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈਪੀ ਬਰਥ ਡੇ ਟੂ ਯੂ। ਬਰਥ ਡੇ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਮੁਬਾਰਕ ਨਾਲ ਹੀ ਪਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੀ ਕੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਧਾਈਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਪਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਧਾਈਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨੱਚਦੇ, ਗਾਉਂਦੇ, ਪਲਦੇ, ਉਡਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹਰ ਘੜੀ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਵਧਾਈਆਂ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਪਲਣਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਹੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਡੇਢ ਲੱਖ ਤਖ਼ਤ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਣ ਇਸ ਲਈ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਤੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੇ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਰਾਇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕਰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ - ਕਦੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਹੋ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਉਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਜਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਗਲਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ-ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਕੇ ਥਮਾਓ ਤਾਂ ਸਹੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਪਾਓ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਕੀ ਅੱਗ ਕਿਉਂ

ਲੱਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਝ ਕੀਤਾ, ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪਾਓ। ਬਾਦ ਵਿਚ ਉਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਕੀ ਹਾਂ ਅੱਗ ਲਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਣ ਕੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਅੱਗ ਵਿਚ ਤੇਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਦਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ, ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਇਹ ਹੀ ਵਧਾਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ, ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾ ਦੇਣਗੇ - ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ, ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਆ ਕੇ ਪੁੱਛੇਗਾ ਕੀ ਮੈਂ ਰਾਂਗ ਹਾਂ! ਤਾਂ ਕਹੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਈਟ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਸੰਟ ਜਾ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੀ ਡਾਕੂਰ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਪੁੱਛੇਗਾ ਕੀ ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਹਾਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਦੇਵੋ ਉਹ ਤਾਂ ਹਾਰਟਫੈਲ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਵਧਾਇਆ ਨਾਲ ਵੱਧਣ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਇਹ ਵਧਾਈਆਂ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਵਧਾਈਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਜ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਉਤਸਵ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣਾ ਇਹ ਵੱਡਾ ਦਿਲ ਹੈ। ਸਮਝਾ - ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਰਾਂਗ ਸਮਝਾਵੇਗੇ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਤੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਤੇ ਦੇਖੋ ਨਾ। ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਹੋ ਮਰ ਜਾਵੇ...। ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਵੇਖੋ, ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵੇਖੋ। ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ, ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹਿੰਮਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਰੋ - ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਕਰੋ ਉਹ ਸਮਝੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦਿਲ ਦਾ ਭਾਵ ਰਹਿਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦਾ ਭਾਵ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਵਧਾਈਆਂ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਵਧਾਈ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਦੋ ਦਿਨ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਭਰਪੂਰ... ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਭੰਡਾਰ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ - ਭਗਤ ਹਨ 'ਲੇਵਤਾ' ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 'ਦੇਵਤਾ' ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਮਾਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੈ ਲਵੋ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵੋ। ਹਿੰਮਤ ਦੇਵੋ, ਉਮੰਗ ਦਵਾਓ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਵਾਓ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗੱਲ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਮਨਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਰੋਜ਼ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਰੋਜ਼ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣਾ ਇਹ ਹੀ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਉਤਸਵ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਦੇ ਅਵਤਰਨ ਦਿਵਸ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਾਸਟਰ ਭੋਲਾਨਾਥ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਨੂੰ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਵ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੱਜ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਵਸ ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੇਯੰਤੀ ਹੀਰੇ ਸਮਾਨ ਜੇਯੰਤੀ, ਸਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ, ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜੇਯੰਤੀ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਅਤੇ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਤਾ ਭਵ ਕਰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਕੇ ਆਡਰ ਕਰੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਜੂ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭੁਜਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਡਰ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੀਆਂ। ਆਡਰ ਕਰੇ ਸਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਮ ਸਫਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਪਰ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਰਦੇ ਹੋ - ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਤਾਂ ਆਡਰ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਇਸਲਈ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਤਾ ਬਣ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਡਰ ਦੇ ਵਿਚ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਭੈ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਹਾਰੇ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਲਗਾਓ ।

ਸੂਚਨਾ:- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਰਵੀਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਤਪੱਸਵੀ ਭਰਾ ਭੈਣ ਸ਼ਾਮ 6:30 ਤੋਂ 7:30 ਵੱਜੇ ਤੱਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਪਨ ਦੇ ਸ੍ਰਮਾਨ ਵਿਚ ਸਥਿੱਤ ਹੋ, ਕਲਪ ਵਰਿਕਸ਼ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਪੂਰੇ ਵਰਿਕਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯੋਗ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੀ ਦਿਵਯ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** “ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਵਰਖਾ ਕਰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਬਜ਼ ਬਣਾਉਣ, ਹੁਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਦੇ ਲਈ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਰਵੋਤਮ ਕੁਲ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਰਤਵ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਦਾ ਉੱਚੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਤੁਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਆਮ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਕਰਤਵ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਜੇ ਪਿਆ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਕਿਹੜਾ ਬਾਪ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਲੌਕਿਕ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪਿਤਾ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਪਾਰਲੌਕਿਕ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਤਾ। ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਸਾਸਤਰ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਗਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਰਸਾਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਮੀਨ ਆਦਿ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਦਾ ਧਰਤੀ ਸਬਜ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਦੀ ਸੁੱਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰੂਵ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਇੰਨੇ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਨਿਧਨਕੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਸ ਵਕਤ ਵੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੰਨੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਭ ਦਾ ਮਾਈ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਬਦਲੇ ਸੂਦੂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਰਵੋਤਮ ਕੁਲ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਖਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਆਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਰਤ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਠਹਿਰੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਦੋਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮੁੱਖ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦੀ ਅੱਲਾਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਅੱਲਾਦ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦੀ ਕਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 63 ਜਨਮ ਪਤਿਤ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਉਥੇ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਇਸਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਵਾਂ? ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਦਿਵਯ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਹਨ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਧੂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਤੇ ਮਨੁੱਖ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੈਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਹੋਣਗੇ ਉਥੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਪਰੰਤੂ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮਨੁੱਖ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ ਧੋਇ... ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ। ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰਾਂ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੇ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਦੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦੀ ਨੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰੀ ਲੜਾਈ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਝ ਲਿਖੋ। ਬਾਪ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ - ਹੈਵਿਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੈਵਿਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਮਦਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇੰਨੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੌਣ ਬਣਾਏ। ਫੇਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋ। ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਬੋਲੋ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਨੂੰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ - ਉਹ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਟੀਚਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਰੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚਖੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ। ਝੂਠਖੰਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ? ਭਗਤੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਨੇਕ ਗੁਰੂ ਲੋਕ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ... ਫਿਰ ਵੀ ਅਨੇਕ ਗੁਰੂ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਲੋਕੀ ਖੁਦ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ... ਅਰਥਾਤ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤੇ ਕਾਲ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਿਰ ਹੈ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੁਖ ਮਿਲੇ... ਮੁੱਖ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ। ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਪੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਜਪਾਜਪ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬੋਲੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਜਪਾਜਪ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ ਵਜਾਉਂਦੇ, ਆਵਾਜ਼ ਕਰਦੇ, ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਚਤਮ ਕੇਸ਼ਵਮ... ਪਰ ਇੱਕ ਵੀ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਵਿਆਸ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਜੋ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਖ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਕਲਾਵਾਂ ਵੀ ਵਿਖਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ... ਇੱਕ ਨਿਰਗੁਣ ਸੰਸਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਲਕ ਤੇ ਮਹਾਤਮਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਿਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਰਗੁਣ ਬਾਲਕ। ਜੇਕਰ ਬਾਲਕ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਅਵਗੁਣ ਹਨ। ਗੁਣਵਾਨ ਸਿਰਫ ਦੇਵਤੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਦੂਸਰਾ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਗੋਤਾ ਖਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਰਾਧ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਕਦੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਆਉਂਦੀ। ਕਈ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਨਹੀਂ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਕਹੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਹਾਂ, ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸੁਖ ਤਾਂ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਸੀ ਬਣਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ? ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਕੁਸੰਗ। ਇੱਕ ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ ਹੀ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਡੁਬਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਜਨਮ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੇਰਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਕੁਰੱਪਸਨ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦੀ ਠੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਲਵੇਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਖਲਾਸ। ਫਿਰ ਹੈ

ਪਾਲਬੱਧ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਸਮ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਫਿਰ ਸਥੂਲ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ? ਪਹਾੜ ਆਦਿ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਪਤਿਤ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ? ਜੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਰਫ਼ ਦਾ ਲਿੰਗ ਬੈਠ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਕੋਲ ਪਾਰਵਤੀ ਕਿਥੋਂ ਆਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਸ਼ੰਕਰ ਕੋਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਲਵੋ। ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਸ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਹਰ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ - ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਨਾ ਲਿਖਣ ਨਾਲ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ? ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਰਾ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੀ ਫਿਰ ਹੁਣ ਸਾਂਵਰਾ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਹਿਸਟ੍ਰੀ ਰਪੀਟ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਤੇ... ਫਿਰ ਸੀੜੀ ਉਤਰ ਮਨੁੱਖ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਵਾਂਗ ਟੀਚਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਭਨੂੰ ਇਸ ਝੂਠਖੰਡ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸੱਚਖੰਡ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸੰਗ ਕੁਸੰਗ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕੁਸੰਗ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਇੱਕ ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਲਈ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਹੀ ਚਲਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਭਵ: ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾ, ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਖੁਦ ਵੀ ਲਵੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਯਗਿਆ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਹੁਤੀ - ਸਰਵ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿਣਗੇ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜੇਗੀ ਮਤਲਬ ਜਿੱਤ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਡਾਇਮੰਡ ਬਣ ਡਾਇਮੰਡ ਬਣਨ ਦਾ ਮੈਸਜ਼ ਦੇਣਾ ਹੀ ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਆਪਣੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਖੂਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ, ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਭਟਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਫਿਰ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚਾਰਟ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਣ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਝੂਠ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇ।
- ਗੀਤ:-** ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਕੇ ਆਈ ਹਾਂ। ..

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੋਜ਼-ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਦੇਹੀ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਬਗੈਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਖ ਲਵੋ। ਬਾਜੂ ਤੇ ਨਾਮ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਲਿਖ ਲਵੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਭੁੱਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਓਮ ਦਾ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਵੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਯਾਦ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣਾ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਡਿੱਗੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਰਿਸਪਾਂਸਿਬਲ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡਿਗਾਉਣ ਦਾ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਗਾਉਣ ਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਇਥੇ ਹੀ ਆ ਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਸਚਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ। ... ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਆ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਕਦਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋ ਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਫਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਧਰਮ ਕਿੱਥੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੀ ਲੰਕਾ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹਾਰ - ਜਿੱਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਸਾਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਬਾਇਪਲਾਟ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰਾਜੇ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਲਾਇਟ ਦਾ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿਵਾਏ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਕਿਥੇ ਦੇਣਗੇ। ਲਾਈਟ ਉਦੋਂ ਦੇਣ ਜਦੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਈਟ ਵਾਲਾ ਪਤਿਤ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕਦੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਈਟ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਿੰਦੀ ਤੇ ਲਾਈਟ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਸਕਣਗੇ। ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਬਹੁਤ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਦੇ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ 50-60% ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ 10-15 ਮਿੰਟ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ - ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਫਿਰ ਉਹ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਨਹੀਂ। ਝੂਠ ਲਿਖਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨਾ ਦੱਸਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਦੇਸ਼ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਆਵੇਗੀ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਸਭ ਝੂਠ ਦੱਸਣਗੇ। ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ,

ਝੂਠੀ ਕਾਯਾ। ... ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕਦਮ ਦੇਹ-ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਇਥੇ ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬੀਜ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾੜ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੱਚ ਹਨ, ਚੇਤਨ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਕਾਮਨ ਗੱਲ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਭ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਰਦੇ ਗਏ। ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ ਜਾਨਣ ਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਵੇ। ਰਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿੰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ। ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਏ ਹੋਵੇ, ਅਡਵਾਈਜ਼ ਹੋਵੇ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਆਏ ਤਾਂ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਸ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਣਗੇ ਕਿਸ- ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ, ਸਭਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦਈਏ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਲਿਖਕੇ ਭੇਜੋ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਸਭਨੂੰ ਸੁਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹੋ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਮਰਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ ਨਾ ਕਰੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੁਦਾਮਾ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਲੈ ਆਇਆ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਮਹਿਲ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਮੰਮਾ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ - ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈਕੇ ਆਈ। ਫਿਰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਲਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਫੀਸ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਪਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਕਰ ਦੇਵੇਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਤੇ ਸਫਲ ਕਰੀਏ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਜਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕਾਲੇਜ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੈਸੇ ਜਿਆਦਾ ਹਨ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਆਦਿ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਚੰਗਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਆਦਿ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੇ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਸਭ ਪੈਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨ-ਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਥੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਪੂਜਾ।...ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਉਥੇ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਦਾ ਅੱਖਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਬੈਠੇ- ਬੈਠੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਮਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਾਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਬਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੋਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਐਵਰਹੇਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰੁਹਾਨੀ ਸੈਂਟਰ ਕਿੰਨੇ ਖੁਲ੍ਹਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਉਹ ਘੱਟ ਹਨ ਕੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੀ.ਕੇ. ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੀ.ਕੇ.ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਹਿਊਮੈਨਿਟੀ ਦਾ ਗ੍ਰੇਟ- ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੀ.ਕੇ. ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਕੁਲ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਉਥੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਇਸ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਛਾਵਾਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਕੱਢੋ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ ਲੇਕਿਨ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੇਖੋਗੇ- ਇੱਕ-ਇੱਕ ਪੰਡਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ 100-200 ਯਾਤਰੀ ਵੀ ਲੈ ਆਉਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਸੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ।

ਇਹ ਸਭ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਪਾਰੂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗੁਮਯੁਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਹੀ

ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਆਕੇ ਲਿਖੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਫਿਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਤਨਾ ਧਨ ਹੈ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਹਨ, ਬਿਜਲੀਆਂ ਹਨ, ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪੰਪ। ਸੁਖ ਦੇ ਲਈ ਸਾਧਨ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ, ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਮਰਨ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਿਨਾਂ ਸ਼ੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਮਾਧੀ ਤੇ ਜਾਕੇ ਅਥਰੂ ਬਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਮਤ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸੁਖ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਦਮ- ਕਦਮ ਤੇ ਮਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੀ ਮਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਕੀ ਕੰਮ ਦੇਵੇਗੀ। ਆਸੂਰੀ ਵੱਲ ਹੀ ਧੱਕੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਈਸ਼੍ਵਰੀਏ ਮਤ, ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਇਸ ਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ - ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਹੈਵਿਨ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਣੀ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਅਕਲ ਹੋਵੇ, ਰਾਏ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਰਾਏ ਦੇਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਨ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਏ ਨਿਕਾਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਯਤਨ ਕਰੋ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲੇ। ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਤਯੁਗ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ! ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।
2. ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੁਦਾਮਾ ਮਿਸਲ ਜੋ ਵੀ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਸਫਲ ਕਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਵ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰਝਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਭਵ। ਇਸ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਤਾਂ ਆਉਣੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਅਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰਖਣਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾ ਦੇਣਾ। ਜਦੋਂ ਰਸਤਾ ਤਹਿ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਨਾ ਹੋਣ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨਜ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੇਕਰ ਕਰੈਕਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਲੂਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਨ ਨੂੰ ਮੁਰਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਵਾਹ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵਾਹ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਰਿਆਦਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲਣਾ ਮਾਨਾ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਤਮ ਤੋਂ ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹੜਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** "ਜੂਆ"। ਬੁਹਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜੂਆ ਖੇਡਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਰਨ ਨਾਲ ਦੁੱਖ, ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਕਰੋ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਡਬਲ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਥੇ ਫਿਰ ਹੈ ਡਬਲ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਕ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹਾਂ, ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਸਥੂਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਸੁਣਵਾਈ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੁੱਖ ਹਰ ਕੇ ਸੁੱਖ ਦੇਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਵੀ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼। ਇਸ ਵਕਤ ਭਾਰਤ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਹਨ ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਧੁਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਵਾਜਾ ਵਜਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਾਮ ਤੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਸੀ। 14 ਕਲਾ ਸੀ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਮ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਪੂਜਾ,... ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਰਾਮ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹੋਣਗੇ। ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਅੰਨਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਉਥੇ ਪਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜ। ਅਸੁਰ ਮਤਲਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ, 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਖਵਈਆ ਮਤਲਬ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜੋ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਜੂਆ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਰਿਆ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਤਿਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਾਰ ਖਾਧੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਲ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਹਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਹਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜੂਆ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਮਰਥ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸ੍ਵੈ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਸ੍ਵੈਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਵੀ ਸ੍ਵੈਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਮ ਰਾਜ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਉਹ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਖਵਈਆ ਆਇਆ ਹੈ। ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਧੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਪਾਵਨ ਭਾਰਤ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੈਸ਼ਲਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੋ। ਇਥੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾਂ ਘਮਸਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੂਰ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਇਥੇ ਸੁਣਕੇ ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਇਥੇ ਦੀ ਇਥੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਬਸ ਉਥੇ ਦੀ ਉਥੇ ਰਹੀ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਰਭ ਵੀ ਮਹਿਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ। ਕਿਹੜਾ ਦਿਨ? ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ। ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਤੱਮ ਤੋਂ ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਅਸੀਂ ਹੀ ਸੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ ਸੀ। ਕਰਮ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਜੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। 60 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। 60 ਤਾਂ ਲੱਗੀ ਲੱਠ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ 80 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਉੱਡਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੰਖ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਪਰ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸੂਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸੰਕਰ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਰੀਰ ਸਮੇਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤਕ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਬਣਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਿਓਰਟੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪੀਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਿਟੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਡਿਟੀਜਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੜ੍ਹ ਦੇ ਝਾੜ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਥੁਰ (ਤਨਾ) ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸੀ ਜਰੂਰ ਪਰੰਤੂ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰੇ? ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨਵਾਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਮੁਨਾ ਦੇ ਕੰਡੇ ਤੇ ਪਰਿਸਥਾਨ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਬਰਿਸਥਾਨੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਿਸਥਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂ? ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾਮ ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ ਰਾਧੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ - ਇਹ ਹਨ ਨਿਉ ਵਰਲਡ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਜਲ ਮਰੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਭ ਤੇ ਗਿਆਨ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਫਿਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਵਰਸ਼ਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਝੋਲੀ ਭਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਫਿਰ ਸੰਕਰ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬਮ ਬਮ ਮਹਾਦੇਵ, ਭਰ ਦੇ ਝੋਲੀ। ਸੰਕਰ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਇਥੇ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 84 ਜਨਮ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਲਈ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹੇਗੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ, ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਹੁਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਾਰ੍ਵ ਸਾਰਾ ਇਥੇ ਵਜਦਾ ਹੈ, ਬੈਕੁੰਠ ਦੇ ਖੇਲੂ - ਪਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਡਾਂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਿੰਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਕੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਈ ਨਾ। ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਤੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦੀ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਚਿੱਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਮਝਦੇ

ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅਕਾਸ਼ੁਰ- ਬਕਾਸ਼ੁਰ ਇਹ ਸਭ ਸੰਗਮ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਭਸਮਾਸ਼ੁਰ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਕਾਮਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਭਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਗਿਆਨਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹਿੰਦੂ - ਚੀਨੀ ਭਾਈ - ਭਾਈ, ਹਿੰਦੂ - ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾ ਲੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਵੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿਣਾ। ਬਾਪ, ਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚਿਓ! ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਂਵਰਾ (ਪਤਿਤ) ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਫਿਰ ਪੈੜੀ ਉਤਰੋਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਿਆ - ਆਖਿਰ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਵੇ। ਭਗਤੀ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਫਲ ਭਗਵਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰੋਗੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੁਲ ਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਿੱਛੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਘੱਟ ਭਗਤੀ ਘੱਟ ਫਲ। ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਘੱਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ- ਇਕ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਜੋ ਪਦਮਾਂ ਦੇ ਬਰੇਬਰ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰ, ਫਿਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਮਨਾਭਾਵ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਬੀਜ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ: ਬੰਧਨਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਸੰਬੰਧ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜ ਲਏ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਬੀਜ ਨੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਬੀਜ ਦੇ ਬ੍ਰਿਖ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਬੰਧਨ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਤੋੜਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਨਮਨਾਭਾਵ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਵਾਰਾ ਮਨ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰੀਏ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਕੱਟਦਾ ਨਹੀਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਰ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣੀ ਸੇਫਟੀ ਦੇ ਲਈ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਚੰਬੇ ਤੋਂ ਸਦਾ ਬੱਚ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ, ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ 1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਦਾ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। 2. ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੀ ਵਕਤ ਹੈ - ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣ ਇਸ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਪਾਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਰੋਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਬਚੜੇਵਾਲ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹਨ ਹੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਜਦਕਿ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਫੁਰਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ। ਕਿਤੇ ਇਸ ਮਾਇਆ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹਿ ਨਾ ਜਾਣ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਫੁਰਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਸੈਂਟਰ ਹਨ, ਕਿਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਭੇਜਣਾ ਹੈ ਜੇ ਸੇਫਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਸੇਫਟੀ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਫਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਕੋਈ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਚੰਬੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਇਥੇ ਹੈ। ਇਥੇ ਹੀ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਪਾਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ ਕੀ ਹੈ, ਸੁਖਧਾਮ ਕੀ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਹੁਣ ਦੁਖਧਾਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਥੇ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਾਰੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੂਰਾ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਕਤ ਗਫ਼ਲਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਦੂਸਰਾ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਪਹਿਲੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹੱਦ ਦੇ, ਦੂਸਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ (ਬਹਿਸ਼ਤ) ਨਸੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਦੇਜਕ (ਨਰਕ) ਨਸੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਜਦੋਂ ਬਾਲਿਗ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ (ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ) ਦੀ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮਹਾਭਾਰਤ ਮਹਾਭਾਰੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁੱਗ ਮਤਲਬ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਦੇਵੀ - ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਟੀਚਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਥੋਂ? ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਹੈ ਝੂਠੀ, ਇਸਲਈ ਸੱਚ ਦੀ ਨਾਂਵ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੂਫਾਨ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਂਵ ਹੋ ਜੇ ਪਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਯਾਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਇਸਨੇ ਹੀ ਸਭਨੂੰ ਪਤਿਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਤੂਫਾਨ ਹੈ। ਕਈ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਏ ਹੋਏ ਵੀ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ਫਿਰ

ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਚਣ ਦੀ। ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਘਨਈਆ ਇੰਨੀਆਂ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪਟਰਾਈ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਦਾ 5 ਘੰਟੇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦਾ 2- 3 ਘੰਟੇ ਦਾ ਵੀ ਚਾਰਟ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਇੱਕਰਸ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅਜੁਨ (ਹਾਲੇ ਤਾਂ) ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਵਧਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਾਂਗਾ? ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਦਕਿ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਆਇਆ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ। ਜੇ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਤੋ ਵਿੱਚ ਆਵੋਗੇ। ਸਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਲੈਣਗੇ। ਸੰਦੇਸ਼ ਜਰੂਰ ਸੁਣਨਗੇ। ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕੋਣੇ - ਕੋਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਸ਼ਨ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੇਧੀਆਂ ਦੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਦੀ ਇੱਥੇ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ। ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਹਾਂ ਦੇਵੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ। ਅਸਚਰੀਏ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਵਰਾਤਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਤ੍ਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਨ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਕੀ ਕੋਤਕ ਵੇਖਿਆ... ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਬਣਾ, ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਦਿਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਜਦੋਂ ਡੁਬਾਉਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜਦ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਰਥੀ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੀ ਬੋਲ, ਹਰੀ ਬੋਲ ਕਰ ਡੁਬੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਨਦੀ ਤੇ ਸਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਡਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਸ ਵਿਲਾਸ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਕੇ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ - ਪਾਸ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਮਕਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਮੁਸਾਫਰੀ ਕਰ ਘਰ ਪਰਤਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੇ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਹੈ ਮੂਲਵਤਨ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਤਨੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਪਾਰੂ ਜਰੂਰ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਸ ਘਰ ਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਆਦਿ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਖੇ ਬਿਰਲਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਟਕ ਪਵੇਗੀ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਧੰਧਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਭਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਉਸਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਨੂੰ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਦਿਲ ਤਾਂ ਸਭਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਕੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਨਾ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਵੇਂ ਜਲਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲੜਾਈ ਵੀ ਜਲਦੀ ਲੱਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਦੁਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਕਤ ਪੈਸੇ ਕੈਡੀਆਂ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੈਡੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਅਲਪਕਾਲ ਸੁਖ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਹੈ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੀ ਗੱਲ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਕਹਾਵਨਾ, ਉਤਨਾ ਵੱਡਾ ਦੁਖ ਪਾਉਣਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਦੇ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਕੋਈ ਸਧਾਰਨ ਗਰੀਬ ਹੀ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੁੱਤਰ - ਪੋਤਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੁੱਲ ਚਲਦਾ ਰਹੇ। ਖੁਦ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਪੁੱਤਰ ਪੋਤਰੇ ਆਉਣ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਏਵਰਹੋਲਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਾਜਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਸਭ

ਦੁਖ ਦੂਰ ਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੁਖ ਦੂਰ ਸਭ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੇ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਦੁਖ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਲਾ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਫਿਰ ਦੁਖ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਝੂਠ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬੋਲਾਂਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਸ਼ੇ ਆਏ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ - ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ - ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦਾ ਹੱਥ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੈਂਡ- ਸ਼ੇਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ - ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਫਿਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ।

2. ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੈਂਡ - ਸ਼ੇਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਾਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੀ ਪਟਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ - ਇਸ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਫ਼ਸਟ ਜਨਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮੀਪ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਉੱਥੇ ਰਾਇਲ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਸਟ ਜਨਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 2- ਫ਼ਸਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਘਨ ਆਵੇ ਹੀ ਨਾ ਲੇਕਿਨ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਰਹਿਣ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਜੇਕਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਠੀਕ ਹਨ ਤਾਂ ਫ਼ਸਟ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਬਣੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਪਾਵਰ ਨਾਲ ਨੈਗੇਟਿਵ ਨੂੰ ਪੋਜ਼ਿਟਿਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਕਲਾਸ ਚਲਾਓ, ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੋ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਹੰਕਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?

ਉੱਤਰ:- ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਗੀਆਂ। ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਚਲੀ ਗਈ ਤਾਂ ਹੁੱਸ ਕੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ- ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟੀਚਰ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣੋ। ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਾਪ ਤੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਟੇਪ ਮੁਰਲੀ ਆਦਿ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਹੀ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼, ਮਧਿਅਮ ਅਤੇ ਕਨਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਤਮ, ਵਿਚਕਾਰ ਹਨ ਮਧਿਅਮ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਨਿਸ਼ਟ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਉੱਤਮ ਫਿਰ ਮਧਿਅਮ ਫਿਰ ਕਨਿਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ - ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬਿਠਾਇਆ? ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਝਾੜ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਲੈ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਤਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਤਕ ਇੱਕਦਮ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਅਕਲਮੰਦ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਬੇਅਕਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੀ.ਕੇ. ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੰਪਲੀਟ ਪਾਸ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਕਤ ਤੇ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਈ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ ਪਰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਏ ਨਾ। ਇਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਉਹ ਵਿਜੇਯੰਤੀ ਅਤੇ ਜੇ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਇਲਜਾਮ ਲਗਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਝਗੜਾ - ਫਸਾਦ ਮਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਰ ਹੀ ਕੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸ਼ਿਓਰ ਕਰਾ ਦੇਵੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬਾਰੇ ਵੀ ਬਾਪ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਯੁਗ ਹਾਲੇ ਰੇਗੜ੍ਹੀ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਘੁਟਨਿਆ ਦੇ ਬਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੂਪ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਵੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਕੁੱਝ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਫਿਰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ, ਮਕਾਨਾਂ ਉਪਰ ਵੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਰਸਤੇ ਦਾ ਵੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਮਾਰਗ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਸ਼ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਹਿਸ਼ੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਵੱਡਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਡਿਆਈ ਬੈਠ ਲਿਖਣ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭਗਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇਥੇ ਰੁਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜ਼ਰੂਰ ਘਰ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ। 7-8 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਕਲਾਸ ਚਲਾ ਸਕੇ। ਬਹੁਤ ਜਗ੍ਹਾ ਇਵੇਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਰਤਬਾ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਫਿਰ ਮੁਰਲੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਉਸ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਦੀ ਮਾਂਗਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਕਿਤੇ ਗਈ ਤਾਂ ਬਸ ਹੁੱਸ ਕੇ ਬਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਿਟਪਿਟ

ਹੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਉਥੇ ਸਭ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਉਮਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਵੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਅਮਰਲੋਕ। ਬਾਕੀ ਪੱਦਵੀ ਘੱਟ - ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਕਲਾਸ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਬਾਲਿਕਾਵਾਂ ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਗੀਆਂ? ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਖਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ।

ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਹਨ ਉਛਲ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ, ਕਦੀ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ। ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣਾ ਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ) ਵੀ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਪਰੰਤੂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੱਲ ਰਹੇ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ, ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਰਹੇਗੀ ਨਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇਧਰ - ਉਧਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਘਰ - ਬਾਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੀ ਫਿਰ ਬੁਧੀਯੋਗ ਕਿੱਥੇ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਬੁਧੀਯੋਗ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਗਾਵੜੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਇਹ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮੁਰਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਅੰਦਰ ਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖਿਆਲ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਫਲਾਣੀ ਭੈਣ ਸੁਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਿਧਰੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਭਟਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਹੋਰ - ਹੋਰ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠੇਗਾ। ਸਭ ਥੋੜੀ ਨਾ 8 ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ, ਯੋਗ, ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ਼ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਲਾਲਚੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਾਲਚ ਦਾ ਭੂਤ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪਰਵੇਸ਼ਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭੁੱਖ - ਭੁੱਖ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਖਾਉ - ਖਾਉ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਬਲਾਉਂਦੇ... ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਖਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਆਸਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖਾਣਾ ਵੀ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਬਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਬਣਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਬੈਠੋ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਆਏ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਣ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ। ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਲਾਊ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਫਿਰ ਵਿਗੜ ਪੈਂਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਅਸੀਂ ਬੇਸਮਝ ਹਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਚਿੰਤਰਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੈਵੀ ਰਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਆਇਆ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਦੀ ਨਾ ਸਬੂਲ ਹਿੰਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ ਪੋਇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਆ ਕੇ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਘੇਰ ਸੋਜਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਕੇ ਮੁਖ ਮੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ,

ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਂਮੂਰਖ। ਕਿਨਾਂ ਜਬਰਦਸਤ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਦੇ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਾ ਠੁਕਰਾਓ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ - ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ। ਛੱਡਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਲੱਛਣ ਚੰਗੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਲੋਕ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹਨ। ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਂਦਰੀ, ਸੰਸ਼ੋਭਿਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ। ਫਿਰ ਪਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗਿਆਨੀ ਸਮਝੇ ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕੋਲ ਸਾਸ਼ਤਰਾਂ ਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਹਰ ਭਟਕਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਤੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਹਨ? ਲਾਲਚ ਦਾ ਭੂਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਵਰਦਾਨ:- ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਿਫਟ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਿਫਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੰਡਰਫੁਲ ਲਿਫਟ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਆਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਕੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਚਾਹੇ ਜਿਸ ਲੋਕ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਉਥੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਲਿਫਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਕੇਅਰਫੁਲ ਬਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸੈਟ ਕਰੋ। ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੋਕੇ ਇਸ ਲਿਫਟ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੀ ਕਲਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਓ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਆਜ ਅੰਧੇਰੇ ਮੇਂ ਹੈ ਇਨਸਾਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਗੀਤ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਵੇ। ਗਿਆਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਗਿਆਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਕੁੰਭਕਰਨ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਹਠਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤਲਾਬ ਆਦਿ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਗੰਮੁੱਖ ਹੈ। ਝਰਨੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗੰਗਾ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਦੇਹ - ਅਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ....! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸਭ ਭੁੱਲੇ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਪਵੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖ ਕੇ ਐਰੋਪਲੇਨ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਕੋਈ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਕਿੱਥੇ? ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਓ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਰੂਰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਪਰ ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੀ ਚਲਣ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਗੀ ਮਤ ਦੇਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਸੁਧਾਰਣਗੇ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰਣਗੇ। ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਝੋ। ਬਾਪ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸੈਂਤੇਲੇ ਬੱਚੇ ਥੋੜੀ ਲੱਗਣਗੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਸਪੂਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਸਮਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੈਂ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਉਹ ਹਨ ਭਗਤ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੇਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਫੇਲਵਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੰਡ (ਚੰਦਾ) ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਫੰਡਸ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀ

ਕਹਿਣਗੇ - ਫੰਡਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜੋ ਬੀਜ ਬੇਣਗੇ 21 ਜਨਮ ਉਸਦਾ ਫਲ ਪਾਉਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਸਮਰਪਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਮਰਪਣ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਧੇ ਅਰਪਨਮ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਪਨਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਦ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁਖ। ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਤਰੀ ਤਾਂ ਸਰਪਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਦਰੋਪਦੀ ਨੇ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਾਸਨ ਮੈਨੂੰ ਨੰਗਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਅਬਲਾਵਾਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਸਾਡੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ ਦਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੂਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੰਧਨ ਤਾਂ ਖਲਾਸ ਹੋਣੇ ਹੀ ਹਨ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਕਦੀ ਨੰਗਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਪਰ ਸਵਰਗ ਹੈ ਕਿੱਥੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰੋ - ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਗੜ ਪੈਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਲੇ ਕਿ ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਵੀ ਕੰਸ, ਜਰਾਸੰਧੀ ਆਦਿ ਅਸੁਰ ਸੀ, ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਕੋਣ ਮਾਰੇ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਲੋਗਨ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਵੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਘੱਟ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਡੱਬੀ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨ ਤਾਂ ਫਟ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ - ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਣ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ੇਰਨੀ ਦੇ ਦੁੱਧ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਗਿਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਫਿਰ ਕੁੱਕੜ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰੇਜ਼ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਉਵੇਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਤੇ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਖ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਜੂਆ ਆਦਿ ਬੈਠ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਗੱਲ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਕਿੱਥੇ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਕਿੱਥੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਕਲਿਯੁਗ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਨੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਕਰੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਖਾਤਿਰ ਕੁਲ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾੜੀ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਜ਼ੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਮਿਨਿਸਰ੍ਹਸ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਝੰਡਟਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਲ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਰਟ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ

ਵਿਕਰਮਾਂਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੈਸੇਜਰਜ਼ ਹੋ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਮੈਸੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਬਰਤਨ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬਣਾਉਣਾ। ਸਿਰਫ ਕੁੱਕੜ ਗਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਪਣ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਜਾਈ ਪਦ ਲੈਣਾ ਹੈ।।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੁੱਧੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਭਵ:
ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਵਿਜਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣ ਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਈਮ ਤੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇਕ ਸਾਥ ਯੋਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖੇ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਾਰ ਨੂੰ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸੇਵਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉੰਨਾ ਮਾਇਆ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰੇਗੀ ਇਸਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਹੋਵੇ - ਵਿਜਯੀ, ਇਹ ਹੈ ਸੁੱਧੀ ਦੀ ਵਿਧੀ - ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਲਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਅਤੇ ਯਥਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ।

"ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ"

“ਹੁਣ ਵਿਕਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ”

ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇਹ ਏਮ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ ਆਪ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਮਦਾਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਗੁਣ ਹੈ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਵੇਖੋ ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਗਾਲੀ ਦੇਵੇ, ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਗੀ? ਭਾਵੇਂ ਜਿਸ ਨੇ ਗਾਲੀ ਦਿੱਤੀ ਉਹ ਖੁਦ ਤਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਆਪਣਾ ਬਣਿਆ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਕੁਝ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਵਿਕਰਮ ਬਣੇਗਾ, ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਜਨਮ-ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਏ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਂਦੇ ਆਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਵਿਸਤਾਰ) ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਸ਼ਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਈਰਖਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਸਨੇ ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਾਂ? ਇਹ ਹੈ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਭੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੋ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵੀ ਜੇਸ਼ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਖਰੀਨ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਗਾੜਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹਨ ਗੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹਨ, ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਦੈਵੀ ਸੇਲਜ਼ਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੈਵੀ ਹੀ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੈਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਸੁਰੀ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

“ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਸਭਾ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਿੱਤਰ ਸਭਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਹ ਵਿਚਿੱਤਰ ਸਭਾ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜ ਸਭਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਤਾਂ ਫਿਕਰ ਅਤੇ ਫਖਰ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਇਮਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਕਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਜੱਦਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਫਿਕਰ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਸਵੇਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ, ਕੰਮ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ, ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਆਪ ਸਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਅਰਾਮ ਦੀ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਦੀ ਨੀਂਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਫਿਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹਾਂ। ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਨਿਮਿਤ ਕਰਣਹਾਰ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਭਾਵ ਦਾ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਬੋਝ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤਾਜ ਦੀ ਬਜਾਏ ਫਿਕਰ ਦੇ ਅਨੇਕ ਟੋਕਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਲਾਇਟ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ। ਬਸ ਬਾਪ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੀਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਹ ਅਨੁਭੂਤੀ ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤਾਜਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂ ਟੋਕਰੇਧਾਰੀ ਹੋ? ਟੋਕਰਾ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਤਾਜ ਪਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਤਾਜਧਾਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਝ ਵਾਲਾ, ਟੋਕਰੇ ਵਾਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੀ ਪਸੰਦ ਆਏਗਾ! ਤਾਜ ਜਾਂ ਟੋਕਰਾ? ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਕਈ ਬੋਝ ਦੇ ਟੋਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਹਲਕਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਜੱਦ ਤਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤੱਦ ਹੀ ਮਾਇਆਜੀਤ, ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀ - ਜੀਤ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਨਾ! ਅੱਛਾ -

ਅੱਜ ਯੂਰੋਪ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਯੂਰੋਪ ਨੇ ਚੰਗਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯੂਰੋਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਂਢੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਪਲਾਨ ਚੰਗਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਜਾਣ। ਵੇਖੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਅਵਾਹਨ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਹਵਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਵੀ ਚੁੰਮਬਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਣ ਗਏ ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ ਇਹ ਬੈਠਕੇ ਸੋਚੋ, ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਵਿਚਿੱਤਰ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਨੇ - ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣਾ ਲੱਗਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੀ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੋਰਨਰਸ ਨੂੰ ਮੇਕੱਪ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ! ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦਾ ਮੇਕੱਪ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਕੱਪ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੇਕੱਪ ਦੇ ਬਾਦ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੇਕੱਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਮੇਕੱਪ ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਮੇਕੱਪ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਰਵ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ! ਇੱਥੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਠੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਗੁਡਮਾਰਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਕੇ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਫੋਰਨਰਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਕੇ ਚਲਣਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਦੇ ਫਿਰ ਚਲੋ। ਇੱਕਲੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋ। ਇੱਕਲੇ ਚਲਣਗੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਬੋਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੈਂਜ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ

ਚਲਦੇ ਮੇਜ਼ ਮਨਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ! ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਮਪੇਨਿਯਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ! ਕਦੀ ਥੋੜਾ ਦਿਲ ਬਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਏਉਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਪੱਕੇ ਹੋ? ਕੋਈ ਕੱਚੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ, ਮਾਇਆ ਆ ਗਈ।

ਯੂਰੋਪ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਕਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੁਲਦਸਤਾ ਲੈ ਕਰਕੇ ਆਉਣਾ, ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਬੋਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਚੰਗਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਮੰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬਿਛੜੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਰੋਪ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਯ ਰੱਖ ਕਰਕੇ ਵਿਧੀ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆਂ ਨੂੰ, ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਹਿਲਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਆਪੇ ਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ! ਕੁਝ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ ਸੀ ਪਰ ਹਰ ਸਾਲ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੋ, ਦੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਸੈਂਟਰ ਹੋ ਗਏ। ਯੂ. ਕੇ. ਤਾਂ ਵੱਖ ਵੱਡਾ ਹੈ ਹੀ, ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਯੂ. ਕੇ. ਤੋਂ ਹੈ ਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ, ਝਾੜ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਨਯ ਰਤਨ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਹਿਜ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੇਕੰਡ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਕਮਬਾਈਡ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮਸ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਵ - ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਮਾਧਿਅਮ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਹੀ ਹੱਲ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਵੇਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਕਲਿਯਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੈਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਬਾਕੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਕੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ ਦਾ ਪਾਠ ਚੰਗਾ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਹੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਏ ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪਾਉਣੀ ਹੀ ਹੈ - ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨੇ ਅੱਜ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਂਡਵ ਹੀ ਟੀਚਰ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਦਦਗਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਸੇਵਾਕੇਂਦਰ ਦੀ ਰਿਮਝਿਮ, ਸੇਵਾਕੇਂਦਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਨੇਂ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਜਗੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਹੀ ਕਈ ਜੱਗਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਿਆ ਪਰ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਕਦੀ ਸਫਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰਫ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਥੋੜਾ ਵੀ ਦਿਲ - ਸ਼ਿਖਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਕਲਪ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਰਕ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਪਾਣੀ ਫਲ ਜਲਦੀ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

“ਪਰਮਾਤਮ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣੇ” (ਅਵਿਯਕਤ ਮੁਰਲੀਆਂ ਤੋਂ)

ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਵੇਂ ਕੀਤਾ, ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਨ ਅਗਿਆਕਾਰੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਸਮਝਕੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਮਨਮਤ ਜਾਂ ਪਰਮਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ‘ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ’। ਜੇਕਰ ਇਸ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸੋਨ ਤਕ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ - ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਰਥਾਤ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਮਨਸਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸੇ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਦੇ ਚਲੇ। ਇਹ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ, ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇ, ਨਾ ਦੁੱਖ ਲਵੇ। ਤਾਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਗਏ, ਇਵੇਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਅਵਗਿਆਵਾਂ ਵੀ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੋਚੇ, ਨਾ ਵੇਖੇ, ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੁਣੇ, ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਬੋਲੇ, ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਗਵਾਓ। ਆਪ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਤਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਬੱਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਵਿਚ, ਰਹੇ, ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਕੇ, ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਨਾਲ, ਨਿਰਮਾਣ ਬਣਕੇ ਕਰੇ। ਇਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ - ਵਿਤੀ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁੱਖ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਸੰਪੰਨ ਸ਼ਾਂਤ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ।

ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਬੱਚੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਅਤੇ ਜਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਸਮਝੋ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪਾਜ਼ਿਟਿਵ ਹੋਣ, ਪਾਜ਼ਿਟਿਵ ਸੋਚੇ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ। ਬਾਡੀਕਾਮੈਸ ਦੇ “ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇਪਨ ਤੋਂ” ਦੂਰ ਰਹੋ, ਇਹ ਹੀ ਦੋ ਮਾਇਆ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ। ਸੰਕਲਪ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਵਾਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਮੁਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ। ਜਮਾਂ ਕਰੋ। ਸਮਰਥ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਆਪੇ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪਹਿਲੀ ਆਗਿਆ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਕਾਮਜੀਤ ਬਣੋ। ਇਸ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਜ਼ੇਰਟੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਰਾ ਗੁੱਸਾ - ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਅੱਧਾ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਥੋੜਾ ਰੋਬ ਤਾਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਅਵਗਿਆ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ।

ਜੇ ਬੱਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤਕ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਦਿਨਚਰਿਆ ਦੇ ਹਰ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਲ ਬਾਪ ਦੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਫਲਦਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਆਪੇ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1- ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 2- ਵਿਧੀ ਪੂਰਵਕ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਫਲਤਾ ਰੂਪੀ ਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 3- ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ੇਸ਼ਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਸ਼ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕਰਮ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮਾਤਮ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਫਲ ਸਵਰੂਪ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਦਾ, ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਥ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ, ਪਿਆਰੇ ਨਿਰਮੇਹੀ ਭਵ ਰੇਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੁੱਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰੇ। ਸਰਵ ਸੁੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾਓ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਸਾਥੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾ ਮਿੱਤਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਥ ਲਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਰਵ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹਿਜ ਨਿਰਮੇਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਫ ਲਗਾਵ ਅਰਥਾਤ ਝੁਕਾਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਾਂ ਜਾਨਣ ਦੇ ਲਈ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰੀਨੇਤ੍ਰੀ ਬਣੋ ਤੱਦ ਵਿਜੈਯੀ ਬਣੇਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸਦਾ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਇਹ ਕਰਮਭੋਗ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ, ਉਸ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਆਓ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦਾ ਫਲ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੁਣਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਗਲਾ ਨਹੀਂ ਕੱਟਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਹੈ? ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਕਿਉਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਨਾ ਕਿ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਘਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਆਸੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਭਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਚਿੱਤਰ ਬੈਠ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਤਾਂ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਟੇਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਉਹ ਤੇ 2 ਘੰਟੇ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਹਨ ਜਾਂ 84 ਜਨਮ ਹਨ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ - ਕਿ ਇਹ 84 ਜਨਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, 84 ਲੱਖ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕਦੇ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਹਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਾਡਾ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਇਹ ਕਰਮ ਭੋਗ ਹੈ। ਕਰਮ ਭਸਮ ਹੋ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਲਿਖਕੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਦਾ ਸੰਵਤ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਸੀ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਕੋਈ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਿਸ਼ਯ (ਚੇਲਾ) ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਇਹ ਚੱਕਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਲਰਉਂਡਰ ਪਾਰਟਧਾਰੀ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਾਰ੍ਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਆਲਰਉਂਡਰ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ- ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਚਿਅਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਰਾਈਟਿਅਸ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਉਹ ਛਪਵਾਕੇ ਐਰੇਪਲੇਨ ਨਾਲ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਗਿਰਾਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਅਤੇ ਟੋਪਿਕਸ ਬੈਠ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਜੇ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਲਾਵਾਂ ਆਦਿ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਜੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ, ਜਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਕੁੰਭ ਦਾ ਮੇਲਾ ਆਦਿ ਜੋ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ। ਕਿਉਂ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਪਾਵਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ - ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪਾਣੀ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇਹ ਪਰਚੇ ਵੰਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੈਠ ਕੇ ਲਿਖੋ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਿਖੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਲਿਖੋ। ਫਿਰ ਆਪੇ ਹੀ ਉਹ ਜੱਜ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵੀ ਲਿਖਣੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਕੌਣ? ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਭੇਦ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਵੱਖ ਹੈ, ਸ਼ੰਕਰ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ- ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਨਾਕਿ 84 ਲੱਖ। ਇਹ ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਗਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਮਝਾ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਗੋਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲੀਅਰ ਹੈ ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਧਰਮ ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੋਲਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੁੱਖ 12 ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕਲੈਂਡਰ ਵੀ ਛਪਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਸਹਿਜ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਕਿਹੜੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ, ਕੀ - ਕੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੈਠ ਲਿਖੋ।

ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਣਨੇਨ ਵਾਰੀਅਰਸ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਗੁਪਤ, ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਗੁਪਤ। ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕਾਂ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਆਦਿ ਛਪਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਛਪਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਛਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਛਪਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਤੇ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਘੜੀ ਵਿਵੇਕ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਭ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕਰਮ ਉਵੇਂ ਦਾ ਜਨਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਿਕਰਮ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ। ਇਹ ਹੀ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁਖ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਥੇ ਦੁਖ ਹੀ ਦੁਖ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਛੀ - ਛੀ ਹੈ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆ ਕੇ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਦੁੱਖਹਰਤਾ ਮੁੱਖਹਰਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਮਰੀਏ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ? ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਿੰਨ ਬਾਪ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸੱਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੇ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਇਹ ਆਲੈਕਿਕ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਿਰ ਹੈ ਇੱਥੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਹੜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ? ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਹ ਹਨ ਕਲਯੁਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟ ਧਾਰਣ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸ਼ਰਾਧ ਖਾਣ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਟਚੈਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਭਾਦੋਂ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਪਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਤਰਕੀਬ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਆਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ਨਾ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ। ਦੱਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਘਰ ਬੈਠੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਉਥੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਏ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰਨਾਥ ਮਤਲਬ ਜੋ ਅਮਰਪੁਰੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਤਯੁਗ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਥੇ ਪੈਦਲ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਦੋਂ ਏਕਾਂਤ ਜਾਂ ਫੁਰਸਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਾਇੰਟਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਨੀ ਹੈ।

2. ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਵਿਕਰਮ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਣੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਪੰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਿਤ, ਵਿਜਯੀ ਭਵ:
ਜੋ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਮਤਲਬ ਸੰਪੰਨਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ ਸਾਗਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਆਪ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਸਾਗਰ ਮਤਲਬ ਸੰਪੰਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੁਝ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਪ ਸੰਪੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਉਲਝਣ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਇੱਕ ਖੇਡ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਮੱਸਿਆ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਵਿਜਯੀ ਹੋਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਪਕਵ ਬਣਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਕਦੀ ਥੱਕ ਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਖਿੱਚਣ ਜਾਂ ਸਵੀਟ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਥਵਾ ਪਰਫੈਕਟ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਰਫੈਕਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਪਰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਫੈਕਟ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਮਿੱਠਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਭ ਖਿਟਖਿਟ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:-** ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਕਾ ਸਾਗਰ ਹੈ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੀਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਨਗੇ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ। ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਘਮੰਡ ਵਿਚ ਨਾ ਆਓ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਹੀ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਦ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਇੰਨਾ ਸਵੀਟ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਬਹੁਤ ਸਵੀਟ ਬਣੋਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਵੀਟ ਬਣੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿਚ ਹਨ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸੇਕੇਂਡ ਨੰਬਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਿਯ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਅਤੇ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤੇ ਕਦੀ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਕਲੰਕ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਤੇ ਵੀ ਲਗਾਏ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਤੱਦ ਬਣਨਗੇ ਜੱਦ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੇਗੇ। 14 ਕਲਾ ਫਿਰ ਵੀ ਡਿਫੈਕਟਡ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਹੋਰ ਡਿਫੈਕਟਡ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 16 ਕਲਾ ਪਰਫੈਕਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖ ਜਾਣਗੇ। 84 ਜਨਮ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ, ਜੱਦ ਤਕ ਪੂਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਬਣਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਂ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ, ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਉਹ ਇੱਜਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਅਰਾਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਡਿਫੈਕਟਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਪਰਫੈਕਟ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਪਰਫੈਕਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਪਰਫੈਕਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਫੈਕਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਸਮਝ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ..... ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਥੇ ਵੀ ਜਾਓ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਰੱਖੋ, ਕਿ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਸੋ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਪਰਫੈਕਟ ਸੀ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਪਰਫੈਕਟ ਹੀ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਫੈਕਟ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਪਿਉਰਿਟੀ ਬਰੀਰ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਧਰਮ ਹੈ। ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੈਡੀ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਵਿਚ

ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਹ ਸੇਕੇਂਡ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਨਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹੋ, ਕਦੀ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਤੱਦ ਹੀ ਮਿੱਠਾ ਬਣੇਗੇ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਮਨ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਨੋਟ ਕਰ ਦੇ ਫਿਰ ਇਹ ਜੋ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਖਿਟ - ਖਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੰਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਲੜਦੇ ਝਗੜਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਹਿਰ ਮਿਸਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹੋਰ ਹੀ ਜ਼ਹਿਰ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵਿਸ਼ਯ ਸਾਗਰ। ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਏ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਗੰਦ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਗੰਦ ਫਿਰੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਡਰਟੀ ਵਰਲਡ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ। ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਓ। ਇਹ ਭੂਤ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ! ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵੈਭਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿਲਾਵਟੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਗਉਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਵੇਖੋ, ਸਭ ਵਿਚੋਂ ਤੰਤ (ਸਾਰ) ਨਿਕਾਲ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗਾਵਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਗਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਫਰਹਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਇਸੇਸ ਨਿਕਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਟਾਮਿਕ ਬੰਬਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਮਾਨ ਕਿੰਨਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਅੱਜ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਹਨ, ਕਲ ਦੇ ਕੀ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿੱਚ। ਸੰਗ ਤਾਰੇ ਕੁਸੰਗ ਬੋਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਤੈਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੁਟਕਾ ਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੱਥ ਫੜਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦਾਨ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਪੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਵੀ ਦਾਨ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਡਬਲ ਦਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈਸ਼ਵਰੀ ਹਾਸਪਿਟਲ ਖੋਲੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਕੇ ਸ਼ਫਾ ਪਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਬਦਬੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਭੋਗ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੇਖੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਮੁਰਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸ਼ਰਾਬ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਚੜਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਐਵਰੇਜ 125 - 150 ਵਰ੍ਹੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਵਰਹੈਲੀ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੀ ਤਾਂ ਵਧੇਗੀ ਨਾ। ਨਿਰੋਗੀ ਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਤਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ਵਿਨਾਸ਼। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੇ ਸੰਵਤ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਿਸਟ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੇਪ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੋ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਹੋ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਅੱਛਾ, ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਤਾਂ ਦੱਸੋ। ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ - ਲਾਜ ਕੁਲ ਦੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗਾਲਾਂ ਆਦਿ ਖਾਧੀਆਂ, ਨਾ ਮਨ ਨਾ ਚਿੰਤ। ਰਸਤੇ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫੱਸ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਗਾਲੀ ਖਾਣ ਲੱਗੇ। ਸਾਰੀ ਪੰਚਾਇਤ ਸੀ ਇੱਕ ਤਰਫ਼, ਦਾਦਾ ਦੁਜੀ ਤਰਫ਼। ਸਾਰੀ ਸਿੰਧੀ ਪੰਚਾਇਤ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਅਰੇ ਗੀਤਾ ਵਿਚ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸਤਰੀ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ, ਪਤੀ ਕਰੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਹੰਸ ਇਕ ਬਗੁਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਚੁਗਣ ਵਾਲਾ ਹੰਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਬਣਦਾ, ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ

ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਹੁਣ ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ, ਪਰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਸੀ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਫਟ ਨਾਲ ਛੱਡ ਆਏ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ। ਤਾਂ ਲਾਇਕ ਬਣ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਲੋਕ - ਲਾਜ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹਿੰਮਤ ਦਿਖਾਈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਇੰਨਾ ਸਾਹਸ ਰੱਖਣ - ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਹਾਂ, ਗਰੀਬ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਮਾਲਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। 8 ਦੀ ਵੀ ਹੈ, 108 ਦੀ ਵੀ ਹੈ, ਫਿਰ 16108 ਦੀ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਭਲ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰ ਯੋਗ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਦਿਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤੇ ਦਿਲ ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ। ਯਾਦ ਤੋਂ ਹੀ ਯਾਦ ਮਿਲੇਗੀ ਨਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫਟ ਤੋਂ ਵਾਰੀ ਗਏ। ਹੁਣ ਵਾਰੀ ਜਾਣਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ, ਤਾਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਜਿੰਨੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੁੱਖ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਜਿੰਨੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਵਧਣਗੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੇ ਹਲਵੇ ਖਾਉਗੇ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਯਾਦ ਨੂੰ ਵਧਾਓ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਸਮਝਾਇਆ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇੱਕ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਵੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੋਲਾ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਨਿਸਚੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਜੈ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਸੰਸ਼ੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵਿਨਸ਼ਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕ੍ਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗੋਯਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੱਦ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੇਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕੋਗੇ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਝੁਕਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਹੁਣ ਘੱਟ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਥਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪਤਿਤ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।
2. ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਹਸ ਰੱਖ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਚੁਨਣ ਵਾਲਾ ਹੰਸ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਆਕਰਸ਼ਨ ਮੁਕਤ ਭਵ: ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਲਡ ਸਰਵੈਂਟ, ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਇਕ ਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਰਸ ਸਿਵਾਏ ਸਾਰੇ ਰਸ ਨੀਰਸ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਬਾਪ ਦੇ ਰਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਆਕ੍ਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਕ ਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੰਜਿਲ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਨੇਚਰ ਨੂੰ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਓ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਗ ਆਫ਼ ਫਲਾਵਰ ਬਨਾਉਣ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਦਬੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ:- ਨਿਰੰਤਰ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਮਤਲਬ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਡਿਟੈਚ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੁੱਧ - ਬੁੱਧ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲ ਜਾਏ। ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਤੇ ਆਉਣਾ। ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਜਾਓ। ਇਵੇਂ ਲੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਨਾਟਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੁਰਪੁਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਰੀਰੀ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਮਨੁੱਖ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਸਮਝਣ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਸੂਰੀ ਖਿਆਲਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕੋਈ ਅਸੂਰ ਬੈਠੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਲਾ ਕੱਟ ਜਾਏਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗੂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਨਣ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾਲਿਆ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੋਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਹੋਰ ਧਰਮ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਬੋਲੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਸਮਝੋ, ਪਿੱਛੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਦੁੱਖੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਵਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਸਨ, ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਨਾ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ, ਨਾ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਅੱਖਰ ਕਿਹਾ ਬੱਸ ਰਿਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ - ਰਾਮਰਾਜ ਦਾ ਅਤੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਦਾ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤੋਗੁਣੀ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਸਲਈ ਵਿਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਰਾਤ ਕਿਦਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦਾ ਦਿਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਵੀ ਰਾਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਿਨ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਰਾਤ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕਾਮ ਮਹਾਸਤਰੁ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਪਾਪ ਜਰੂਰ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗੇ, ਤੱਦ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ 108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸ਼ਿਵ। ਉਹ ਹੀ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਫੁੱਲ। ਫਿਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਲ - ਫੀਮੇਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਉਹ ਲੋਕ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਧਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਵਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਰਾਵਣ

ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ 10 ਸਿਰ ਵਾਲਾ। ਹੁਣ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗਦ ਲਈ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਹਿਲਾਇਆ ਪ੍ਰੰਤੂ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹਿਲਾਏ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਡੋਲ ਰਹੇ। ਰਾਵਣ, ਹਨੂਮਾਨ, ਅੰਗਦ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭ੍ਰਮਰੀ ਦਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਭ੍ਰਮਰੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਾਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱ - ਭੁੱ ਕਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਕਛੂਦੇ ਦਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟ ਕੇ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰੋ ਫਿਰ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਚੁਰਪੁਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਮੁੱਖੀ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ, ਇਹ ਕਰਨਾ, ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ, ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਮੇਲੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਛੱਡ ਕੇ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋ ਜਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਅਸੀਂ ਲਾਇਕ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਅਦੰਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅੱਕ ਜਾਂ ਟਾਂਗਰ ਦਾ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਕਿੰਗ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਬਿਲਕੁਲ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਦਬੂ ਨਾ ਰਹੇ। ਬੁਰੇ ਖਿਆਲਤ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਡਿਗਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਕ੍ਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਭਲੇ ਹੀ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਸਮੇਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕੀ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਅੱਜ ਕਿੰਨਾ ਘੰਟਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ? ਕਲ 3 ਘੰਟਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਅੱਜ 2 ਘੰਟਾ ਰਿਹਾ - ਇਹ ਤਾਂ ਅੱਜ ਘਾਟਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਤਰਨਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਉੱਚੇ, ਕਿਤੇ ਨੀਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਥਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ।

ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਏ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਬੁੱਢਾ ਤਨ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਫੇਦ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੱਛ ਤਾਂ ਬੁੱਢੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਹੀਦਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ ਅਨੁਭਵੀ ਰਥ। ਛੋਟੇ ਰਥ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਖੁਦ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਮਤਲਬ ਸੁਪਰੀਮ ਸੇਲ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਹੁਣ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਪਿਓਰਟੀ ਸੀ ਤੇ ਪੀਸ ਐਂਡ ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਿਟੀ ਵੀ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਪਿਓਰਟੀ। ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਿਓਰਟੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਮਪਿਓਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ। ... ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨੀਚ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੀ ਰਹੋਗੇ। ਹੁਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ, ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੇਕ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਿਲਕ ਵੀ ਮੱਥੇ ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਦੇ ਲਈ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦਿਓ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਤਾਂ ਤਿਲਕ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਉਪਰ ਟੀਚਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ, ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਚਕ੍ਰਵ੍ਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਡਬਲ ਸਿਰ ਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਰਾਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਾਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਧਨ, ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਰ ਫਿਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ। ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਾਰਟ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਖਤਮ! ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਮਿਹਨਤ ਸਾਰੀ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਗਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹੋਗੇ 21 ਜਨਮ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ। ਉਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਉਂਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਰਾਏ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਓ ਕੀ ਸ੍ਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਗੀਤਾ ਦੀ ਇੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਏ? ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਭਰਾ ਭੈਣ ਹੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਯੁਕਤੀ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਇੱਕਦਮ ਨਿਕਲ ਜਾਏ। ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਧਰੇ ਮਤਵਾਲੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ? ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਚਨੇ ਵੇਖ ਕਿਧਰੇ ਦਿਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ? ਇਵੇਂ ਦਿਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਖਾ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਨਾ ਖਾਓਗੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਥੋੜੀ ਲਗ ਜਾਏਗਾ! ਜੇ ਕੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਝੱਟ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਰਜੁਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਸਭ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਸੀਤਾਵਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੂੰ ਤਾਂ ਅਸੁਰ ਹੈ। ਚਲਣ ਆਸੂਰੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਤੂੰ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈਂ। ਇਹ ਫਿਰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਾਲਾ ਤੋਂ ਵੀ ਕਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ। ਸੰਸ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈਵਿਨ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਗੇ ਨਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਵਰਤ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 9 ਲੱਖ ਜਾਕੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਜੇ ਤਾਲੀ ਵੱਜੇ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਕੀ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਖਾਨ - ਪੀਣ ਦੀ ਪੂਰੀ - ਪੂਰੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ - ਇਹ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੀਜ ਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਲਾਇਟ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ:
ਬੀਜ ਰੂਪ ਸਟੇਜ ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਟੇਜ ਹੈ ਇਹ ਸਟੇਜ ਹੀ ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਲਾਈਟ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਿਖ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਬੀਜ ਰੂਪ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਲਾਇਟ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਲਾਈਟ ਦਾ ਪਾਣੀ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਟੇਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣੇ ਨਾ ਕਿ ਬਲਬ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਮਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਐਡਜਸਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਓਨਰ ਬਣਾ ਦਵੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਇਸ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਰੂਵ ਹੈ - ਵੇਸ਼ਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਮੁਰਲੀ (ਪੜ੍ਹਾਈ) ਮਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਹੁੱਸ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਕਰਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੁਣਨਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਉਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਅਧਮ ਤੇ ਅਧਮ ਜੇ ਵੇਸ਼ਯਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੇਸ਼ਯਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਐਲਾਨ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੋ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਅਬਲਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ, ਨੀਚ ਤੋਂ ਨੀਚ ਬਣੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿਸ਼ਾਲਿਆ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋ - ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੈਸੇ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਛੱਡੋ। ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਭਗਵਾਨ। ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਧੰਦਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਿਕਾਲਾਂਗੇ, ਸਰਵਿਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵੇ। ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵਿਚ ਹੁੱਸ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਰੁੱਸਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣੀ ਨੇ ਇਵੇਂ ਕਿਹਾ, ਇਵੇਂ ਕਿਹਾ ਇਸਲਈ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਮੁਸਕਿਲ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਮੁਰਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕੀ ਰਾਏ, ਕਦੀ ਕੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਸੁਣਨਗੇ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਕਾਰਨ - ਅਕਾਰਨੇ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਏ ਸੇ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ, ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ ਬਾਬਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਧੰਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਸ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕੰਠ ਕਰ ਸਤਿਸੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਦਿ ਤੇ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਅਧਮ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕੀ ਜਦੋਂ ਵੇਖਣਗੇ ਇੱਥੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਜਾ ਆਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹ ਲਵੋ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਹੈ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਕਿੰਨਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਪੁੱਛਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਖੋਲੀਏ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਕਲੱਬਾਂ ਵਗੈਰਾ ਵਿੱਚ ਘੁਮੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਫੈਸਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਨੈਚਰਲ ਬਿਊਟੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਗਰੀਬ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਝੱਟ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਆਦਿ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਸਗਾਈ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਗਾਈ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਣ। ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਣ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਧੰਧਾ ਛੱਡ ਚੱਲੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਵਿਗੜ੍ਹਣਗੇ ਕਿ ਕੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਦੀ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਕਾਇਦੇ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ਼ ਹੈ। ਲੋਕ ਲਾਜ, ਕੁੱਲ ਦੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ, ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ। ਮੀਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਗੀਤ ਹਨ। ਫੀਮੇਲਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਭਗਤਨ ਮੀਰਾਂ ਸੀ, ਮੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਰਦ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਾਰਦ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਦਮੀ ਕਰੋ - ਮੈਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੇਲੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਲਾਇਕ ਹੋ? ਪਵਿੱਤਰ ਸ੍ਵਰਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਹੋ?

ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਉਸ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਅਸਰ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਲੈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵੀ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੱਚੇ - ਕੱਚੇ ਨੂੰ ਨਾ ਲੈਕੇ ਆਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਕਾਇਦੇ ਲੈ ਆਈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। 10 - 15 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ ਫਿਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਛੱਡੋ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਕੋਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਖੁਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਹ ਦੀ ਰਗ ਜਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਫੁਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਸ਼ਰਮ ਸਨ। ਅੱਜਕਲ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। 80 - 90 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੁਜੀਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੋ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ - ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਤਾਤ ਰਹੇ। ਉੱਥੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨੈਣਾਂ ਤੇ ਬਿਠਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਧਮਾਂ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹਾਦੁਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਗੀਰਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਝੁੰਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਟਿਪਟਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹੇ - ਲਿਖੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਈ ਗਰੀਬ ਸਧਾਰਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਲਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਟਿਪਟਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਹੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੋ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵੀ। ਮਨੀਆਰਡਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਯੱਗ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਲਵੋ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਲਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਫੁਰਤ ਬੱਚੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਸੁਦੇਸ਼ ਵਰਗੀ, ਮੇਹਣੀ ਵਰਗੀ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਉਮੰਗ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ, ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹੋ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਏਕਾਂਤ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਟੀਚਰ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਤਕ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਲਵੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਸ ਇਹ ਅੰਦਰ ਰੱਟਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚਾਰਟ ਰੱਖਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲਿਖਦੇ - ਲਿਖਦੇ ਫਿਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਬੈਠੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਆਪ ਵੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਰੱਥ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਮੈਨੂੰ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਧੰਧੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਹਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੰਧੇਲੀ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹੋ ਤਾਂ 10 - 20 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਫੁਰਤੀਲਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਰੁੱਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਬਸ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੇਰੀ ਰਗਾਂ ਤੋੜ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ (ਵਾਨੀ ਤੋਂ ਪਰੇ) ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਧਮ ਦਾ ਵੀ ਉੱਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਹਾ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਭਾਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰਵਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਭਵ:

ਨੰਬਰਵਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਕਦਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਇਵੇਂ ਮਹਾਤਿਆਗ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਮਤਲਬ ਨੰਬਰਵਨ ਸੰਪੂਰਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਬਣੇ ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਹਾਨ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਵਸਵ ਤਿਆਗੀ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹੁਣ ਸਭ ਆਧਾਰ ਟੁੱਟਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਓ ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ ਤਦ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਅਜਿਹਾ ਗੁਣ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੱਕ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ - ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਅਤਿ ਸਵੀਟ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾ ਬਹੁਤ ਸਵੀਟ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਵੀਟ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਵੀਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੀ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਕੰਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲਤ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਖਿਆਲਤ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਹੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਯਾਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਜਦੋਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਗੋਇਆ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਸਦਾ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਮਾਈ ਤਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਕੱਢਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਮਿੱਠੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਟੀਚਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਟੀਚਰ ਖ਼ਰਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਮਾਨਾ ਟੀਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੈਨਰਜ਼ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਜੇ ਰਿਲੀਜ਼ਿਅਸ ਮਾਇੰਡਿਡ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਸੰਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਖ਼ਰਾਬ ਸੰਗ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਸੀ ਜ਼ਰੂਰ ਪਰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਵੀਟ, ਸਵੀਟਰ, ਸਵੀਟੇਸਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ, ਜਾਨਵਰ, ਖੇਤੀ - ਬਾੜੀ ਆਦਿ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲੱਯ ਦਾ ਵਿਤਾਂਤ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਪੁਲੱਯ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਲੇ ਮਲਖੜੇ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਯਾਦ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਧਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਭ ਹੱਦ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਧਨ ਨਾਲ। ਧਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਅਪਾਰ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਉੱਥੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ - ਸਵੀਟ, ਸਵੀਟਰ, ਸਵੀਟੇਸਟ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਵੀਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਵੀਟੇਸਟ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਵੀਟੇਸਟ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਤੇ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਦ ਜਾਂ ਚੀਨੀ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵੀਟੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਚਲਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਹ ਸਵੀਟ ਚਾਈਲਡ (ਮਿੱਠਾ ਬੱਚਾ) ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੰਨਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਜੋ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕੱਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੁਖਧਾਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੋਂ ਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਜੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ ਕਿਵੇਂ? ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਕੱਢਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਹੁਤ

ਚਾਹੁਣਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਰਤੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਹੈਵਿਨ ਡੀ.ਟੀ. ਵਰਲਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਨਰਕ (ਕਲਯੁਗ) ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਪਾਮਪ ਹੈ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਮੇਲੇ ਮਲਖੜੇ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਾਹ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ। ਸਪੀਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਪੀਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਪੀਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਸਪੀਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਉਦੋਂ ਠਹਿਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੱਚੇ ਹਨ, ਝੱਟ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਸੀਂ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਹਾਂ। ਕਰਮ ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਦਾ। ਉਹ ਹੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਸਦਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਇਹ ਰਾਖੀ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਜਾਕੇ ਰਾਖੀ ਬੰਨਦੇ ਸਨ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਰਾਖੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ 63 ਜਨਮ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਗੇਤੇ ਖਾਏ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਗਰ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭੋਟ (ਤੁਲਨਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਅਥਾਹ ਸੁਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਹੇ ਆਤਮਾਓ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕੀ ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮਨੇਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਦੇ ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਗਾਰੰਟੀ ਉਦੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਨਾ ਰਹੇ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ- ਕਈ ਤਿੱਖੇ ਬਹੁਤ ਪੱਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਕੇ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਆਉਂਦੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਲੋਵਰਸ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਵਾਣ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸਿਜਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਬਦਲੀ ਹੋਕੇ ਹੋਰਾਂ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਉੱਥੇ ਜਗ੍ਹਾ ਕੋਣ ਭਰਣਗੇ। ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭਰਨ ਫਿਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਵੀ ਆਉਣਗੇ ਜੇ ਦੂਜਿਆਂ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਦਿ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੜੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਝੱਟ ਜਾਂਚ ਕਰਣਗੇ,

ਇੱਥੇ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਐਮਰਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪੈਸੇ ਮਿਲਣ ਤੇ ਛੱਡ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਲਪ ਅੱਗੇ ਵੀ ਇਦਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਕੁਲ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੇ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦਸਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਾਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਸਪਾਂਸੀਬਲਿਟੀ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਜੇਰ ਨਾਲ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜੇ ਫਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾ ਮਿਸਲ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਇਸ ਕੁਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੋ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਤੁਹਾਡਾ ਮੱਥਾ ਖਪਾਉਣਗੇ, ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦੁੱਖ ਬਹੁਤਾ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਰਾਈਟ ਦੱਸਣਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਗਵਾਨ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਕਿਹੜਾ ਭਗਵਾਨ ਸੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੂੰਝ ਗਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੀਚਰ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਫੀਚਰ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁਣ ਬਦਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਖਿਰ ਨਾਮ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਫਿਰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ, ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ - ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼... ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਡਿਫਿਕਲਟ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਆਖਰ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ! ਆਪੇਗੀ ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੇਸਮਝ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਓਗੇ! ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮ ਪਿਤਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਾਂ ਨਾ! ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ! ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਫਿਕਰ (ਚਿੰਤਾ) ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਰਿਸਪਾਂਸੀਬਲ ਖੁਦ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

2. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਵੀਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਹਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਖਾਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਰੰਮਯੁਗ ਹੈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਯੁਗ। ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਣਾ ਜਮਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਕ ਕਦਮ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਜਮਾਂ ਦੇ ਨਾ ਜਾਏ ਮਤਲਬ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਭੂਰ ਹੋਵੇ। ਅਪ੍ਰਾਪ੍ਰ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਵਸਤੂ... ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣ। ਜਦ ਹੁਣੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣੇਗੇ ਤੱਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਖੁੱਟ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਪਸੈਟ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਟ ਰਹੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਧਾਰਨ ਕਰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਕੀਰ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿਚ ਸਦਾ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਦਾ ਇਹ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੀ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਸਭ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਥੋੜੀ ਨਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਤਾਕਤ ਲੈਣੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਹਰ ਇਕ ਗੱਲ ਸਮਝਣੀ ਹੈ ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦੇ, ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬੇਗਰ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਉਹ ਬੇਗਰਜ਼ ਫਕੀਰ ਹੋਰ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਗਰਜ਼ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਕੀਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਅਮੀਰਚੰਦ ਤੋਂ ਫਕੀਰਚੰਦ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਦੀ ਜੇ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਲਾਉਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਮਰ ਹੈ। ਅਮਰਨਾਥ ਬਾਪ ਆ ਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੇ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੇ 60 - 70 ਜਨਮ ਵੀ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦੇ 50 ਵੀ ਹਨ, ਤੇੜਾ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਈਏ। ਉੱਥੇ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰੋ - ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਭ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਸਤੇ ਵੀ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਨਿਸਚੈ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆਏਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਏ। ਆਤਮਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿ ਹੋਵੇਗਾ? ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੁੱਖੀ ਰਹੇਗਾ। ਮਕਾਨ ਚੰਗਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਮਕਾਨ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲੇਗਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਦੀ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਸਿਰਫ ਮਕਾਨ ਚੰਗਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਹਾਸਪੀਟਲ ਖੋਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਚੰਗੀ ਰਹੇਗੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਹ ਹਾਸਪੀਟਲ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੁਲਬਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਉੱਥੇ ਹਾਸਪੀਟਲ, ਕੋਰਟ, ਪੁਲਿਸ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚਲਦੇ ਹੋ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਖੁੱਦ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ, ਉਹ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਰਾਏ ਥੋੜੀ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਰਾਏ ਉਦੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੇਅਕਲ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੇਅਕਲ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ। ਖੁੱਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਹੋਰ ਹੀ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਦੇਵੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਫਾਦਰ ਸੇਜ਼ ਸਨ, ਸਨ ਸੇਜ਼ ਫਾਦਰ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਸ

ਵਕਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸਨ, ਬਾਪ ਨੇ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਾੜ ਵੀ ਵੇਖੋ ਉੱਪਰ ਚੋਟੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਤਿਤ ਹਨ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੱਪ ਕਰ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੱਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸਭ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣਾਂਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਫਿਰ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲਵੇਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੇਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੜਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਨ- ਮਨ- ਧਨ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ 108, ਬਾਪ ਬੈਠੇ ਹਨ। 108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਤੇ ਵੱਡੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ 8 - 108 ਚੰਗੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੁਦ੍ਰ ਯਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ। ਸਭ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁਲਣ ਨਾਲ ਦੋਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਨਾਮ ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ - ਇਹ ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਹੋ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਗਫ਼ਲਤ ਛੱਡੋ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ। ਇਸਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਵੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਦੇਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸ਼ਿਵ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰੁਦ੍ਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸਾਧੂ ਲੋਕੀ ਮੰਤਰ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਗੰਗਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਜੋ ਕਾਸ਼ੀ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਹਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਨਾਥ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਬਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਦੇ ਨਾਥ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਉਹ ਘਰ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਘਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਨਾ ਮੈਂ ਨਾਥ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। ਸਿੱਖ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ ਧੋਇ... ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਉਕਾਰ... ਅਜੇਨਿ ਮਤਲਬ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਰਹਿਤ। ਮੈਂ ਤੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾਦਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਚੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਇੱਕਦਮ ਇਕੱਠਾ ਹੈ। ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਹ (ਸ਼ਰੀਰ) ਮਕਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਕੋਣੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਹਾਂ। ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਬਾਜ਼ੂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਿਕ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਥ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਥ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਤੇ ਖ਼ਾਤਰੀ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਦੋ - ਚਾਰ ਮਿੰਟ ਬਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਫ਼ਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਵੰਤੀ, ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਵੰਤੀ, ਪਸੰਤੀ, ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੇਖੰਤੀ, ਰਾਸ ਕਰੰਤੀ, ਅਹੋ ਮਮ ਮਾਇਆ ਫ਼ਾਰਕਤੀ ਦੇਵੰਤੀ, ਭਾਗੰਤੀ। ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਲਵ, ਇਹ

ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਲਵ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਠਦੇ - ਬਹਿੰਦੇ, ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪਤੀ, ਬਾਪਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਘਰ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 5 - 6 ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਉੱਠ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ, ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇੱਕਰਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਧਰੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਧਾਸ਼ਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਿਰ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਵੀ ਸਫਲ ਕਰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਉਤਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਛੋਟਾ ਝਾੜ। ਫਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸ੍ਵਦਰਸਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਬਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਕੋਈ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਕਦੇ ਕਿਸੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਤੰਗ ਹੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਿੰਮਤ - ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇਕਰਸ, ਅਚਲ ਭਵ: ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋਇਆ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਸਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖੋ। ਜਦ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਟਲ, ਅਚਲ ਹੈ ਤੇ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹੁਲਾਸ ਵੀ ਅਚਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਏ। ਅਚਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੇਕਰ ਮਨ ਕਦੀ ਚੰਚਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਚੰਚਲਤਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਵਿਘਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਸਦਾ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ, ਨਵਾਂ ਹੁਲਾਸ ਰਹੇਗਾ। ਸਥਿਤੀ ਇਕ ਰਸ ਤੇ ਅਚਲ ਰਹੇਗੀ। ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਚੰਗੇ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਸਹਿਜ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਅਧਾਰ - ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ

ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸਰਵ ਅਧਾਰ ਮੂਰਤ ਅਤੇ ਉਧਾਰਮੂਰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰਮੂਰਤ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਆਪਣੇ ਅਧਾਰਮੂਰਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਰਵ ਦੁਖੀ ਅਸ਼ਾਂਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅੰਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ, ਗਿਆਨ - ਨੇਤਰਹੀਣ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਨੇਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਉੱਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸੀ ਨਾ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਧਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਮਨ ਦੇ ਕਈ ਟੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹਲਚਲ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕੋਏ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਦੁਨੀਆ ਡਰ ਦੇ ਵਸ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਭੈ ਬਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਦੁਨੀਆਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੱਚਣਾ ਗਾਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸਾਧਨ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੋਰ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਧਾਰ ਵੇਖ ਲਏ, ਸਭ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਸਹਾਰੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਤਿਨਕੇ ਸਮਾਨ ਸਹਾਰੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਹਾਰਾ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ, ਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਸਹਾਰਾ, ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਹਾਰਾ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਹਾਰਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ? ਆਪ ਸਾਰੇ ਹੋ ਨਾ!

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸਾਰੇ ਅਲਪ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋ ਪਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਕਸ਼ੈਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 5 ਪਾਂਡਵ ਹੀ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਧਰਮਨੀਤੀ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਕਈ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਹੜੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰਮਾਤਮ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਆਪ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਲਕ ਨਾਲ, ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਾਲ, ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਵ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਹਿਜ ਇਹ ਹੀ ਰਸਤਾ, ਯਥਾਰਥ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਜ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ, ਵਿਸ਼ਵ ਉੱਧਾਰ ਮੂਰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ - ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਮਿਤ ਕੌਣ ਬਣੇ ਹਨ। ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪਰ ਬਣੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਸਾਧਾਰਨ। ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੁਸਕਰਾਉਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਉਹ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮਨਿਸ਼ਾਨ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਨਿਰਬਲ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਬਲਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹ ਹੀ ਸਿਕਿਲਧੇ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਹੋਰ ਸਭ ਤਰਫ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਇੱਕ ਤਰਫ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਹ ਬਾਪ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੁੰਭ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਿਆ? ਇਹ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਨਾ! ਸਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਧਰਮਨੇਤਾ, ਰਾਜਨੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿੰਨੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮ ਝਲਕ ਵੇਖਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਮੀਪ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਘੁੰਘਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਘੁੰਘਟ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਘੁੰਘਟ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵੇਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਲੇ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੁਵਿਧਾ ਦਾ ਘੁੰਘਟ ਹੈ। ਇਕ ਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਘੁੰਘਟ ਵੀ ਮਿੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਘੁੰਘਟ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾਪਨ ਦਾ, ਗੱਦੀ ਦਾ

ਜਾਂ ਕੁਰਸੀ ਦਾ ਘੁੰਘਟ ਵੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਸ ਹੀ ਘੁੰਘਟ ਨਾਲ ਨਿਕਲਣਾ ਇਸ ਵਿਚ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਹੁਣ ਟਾਈਮ ਲੱਗੇਗਾ ਪਰ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਹੁਣ ਥੋੜਾ ਜੱਗੇ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਰਥਾਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਰੂਰ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹੋਣ ਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੀ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਨਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਹਿਮ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਮੰਗ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲੈ ਹੀ ਲੈਣ। ਚੰਗਾ! ਅੱਜ ਕਰੇਬੀਯਨ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅਤਿ ਲਾਡਲੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੀ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ? ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਖਾਲੀ ਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਫ੍ਰੀ - ਫ੍ਰੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਰੇਬਿਅਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਸਦਾ ਕਰੀਬ ਮਤਲਬ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਥੂਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਣ ਪਰ ਮਨ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਲਿਫਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਸਦਾ ਹੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਕੀ ਹੋਣਗੇ? ਦੂਰ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਹੋਣਗੇ? ਤਾਂ ਸਭ ਨਜ਼ਦੀਕ ਰਤਨ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੀਅਰ ਅਤੇ ਡੀਅਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਨੀਅਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਹਿਮੰਤ ਰੱਖ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮਣਕੇ ਖਿੱਲਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਣਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਮਾਲਾ ਬਣਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਹੀ ਵਰ੍ਹਾ ਇਹ ਉਮੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਗੁਲਦਸਤਾ ਜਾਂ ਮਾਲਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਈਏ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹਾ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੇਵਾਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਚੰਗੀ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਕਈ ਨਾ ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ ਨਿੱਕਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫ਼ਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਦੀ ਮਿਹਨਤ, ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਚੰਗਾ ਗਰੁੱਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਥੱਕ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੀ ਵੀ ਦਿਲਸਿਖਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਅੱਜ ਘੱਟ ਹਨ ਕੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣੇ ਹੀ ਹਨ - ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹੀ ਬੈਸਟ ਤੋਂ ਬੈਸਟ ਹਨ। ਵੇਸਟ (ਵਿਅਰਥ) ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਬੈਸਟ (ਅੱਛਾ) ਹੀ ਰਿਹਾ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਬੈਸਟ ਜੀਵਨ ਹੈ ਨਾ।

ਕੈਰੇਬਿਅਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਰਿਹਾ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਗਿਯਾਨਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿਆ ਨਾ, ਹੋਰ ਗੈਰਮਿੰਟ ਤੱਕ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਵੀ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਦੇ ਲਈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੀ ਚੰਗੀ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੈਰੇਬਿਅਨ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੀ . ਆਈ . ਪੀ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਹੜੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਵੀ . ਆਈ . ਪੀ. ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਇਹ ਵੀ ਫਸਟ ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਕੈਰੇਬਿਅਨ ਹੀ ਬਣਿਆ। ਅੱਜ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇਗਜੈਂਸਿਪਲ ਬਣ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਫ਼ਲ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਯੁਕਤ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਰੇਪਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਕਤ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਲੇਕਿਕ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਲੇਕਿਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਜਿਸ ਨਾਲ

ਨਿਆਰਾਪਨ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾਪਨ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾਪਨ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਯਾਨਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਚਾਂਸ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਰੋ - ਜੇ ਉਥੇ ਦੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਪੰਡਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਟ੍ਰੀਨੀਡਾਡ, ਗਿਯਾਨਾ ਵਿੱਚ ਪੰਡਿਤ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਨੇੜੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੰਡਿਤਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਤਿਆਰ ਹੋ ਚਿਹਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਫਿਰ ਇਥੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਓ। ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਹੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਮਧੁਬਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਣ ਤੱਕ ਆਏ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੱਕ ਵੀ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਹ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਅੱਛਾ।

ਯੁਰੋਪ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਣਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਵਾਲਟੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ "ਹਿਮੰਤ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ"। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੇ ਆਉਣਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੁਣੇ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਆਉਣਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਠੀਕ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੂਜੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਛਾ ਵੀ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ। ਤਾਂ ਜੇ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਕੀ ਹੈ, ਸਨੇਹੀ ਜੀਵਨ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮ ਸਨੇਹ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਨੇਹ ਦਾ ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਤੇ ਕਿੱਧਰੇ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿੱਧਰੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ? ਤਾਂ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਅੱਛਾ।

ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਿਲਵਾਈ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਇਹ ਹੀ ਲਗਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਲੇਕਿਨ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਹੇ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਜਧਾਮ ਅਤੇ ਨਿਜ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਉਪਰਾਮ, ਨਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਵ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ, ਇੱਥੇ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਵਤਾਰ ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਜੇ ਅਵਤਾਰ ਨਾ ਸਮਝ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਕੀਚੜ ਵਿੱਚ ਫੱਸੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਹੈ ਹੀ ਬੋਝ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਹਲਕਾ ਹੈ। ਅਵਤਾਰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨਿਧਾਮ, ਨਿਜ ਸਵਰੂਪ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਨਾਲ ਆਨੇਸਟ ਰਹੋ, ਆਪਣਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇਵੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਕਰਮਿੰਦੀਰੀਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰੀ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਕੀ ਦੁਨੀਆ ਸੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪੁੰਨਯ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਪੁੰਨਯ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਐਫੀ.ਜੀ. ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਿਨਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੇਹ ਲੈਕੇ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੈਰੰਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਸ੍ਰਰਗ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਵੀ ਕੋਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਪਾਰੂ ਕੱਦ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਲਗਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਕਰੋੜਪਤੀ, ਪਦਮਾਪਤੀ ਹੋਣ ਪਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਕੰਗਾਲ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੁਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ ਹਨ, ਸੁੱਖ ਦੇ ਸਭ ਸਾਧਨ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਪਤਿਤ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਯ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਗੇਤੋ ਖਾਂਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੇ ਬਗੈਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਟ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵੇਗੀ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਜੇ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਨੇ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੀਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪੂਜਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਨਰ ਤਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜੱਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਣਗੇ ਤੱਦ ਕ੍ਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਹੈ, ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਡਬਲ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿੱਤਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਹੀ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਗਏ, ਕੋਈ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੱਟ ਗਏ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਾਰ ਲਗਾਓ। ਹੁਣ ਪਾਰ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਪਦਵੀ ਉੱਚ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਇਹ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਸਬਜੈਕਟ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਐਕਟਰ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫਿਰ ਹੁਣ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਨ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ ਆਇਆ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਆਇਆ, ਹੱਥ ਚਲਾਇਆ। ਬਾਪ

ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ! ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ! ਉਹ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ! ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਅਗਰ ਸਪੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਾਰਟ ਭੇਜਣ। ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਚਾਰਟ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਰਮ ਉਲਟੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ, ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਉਲਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਤੱਦ ਹੈ ਜੱਦ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਟੀਚਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਉਸ ਤੇ ਮੰਨਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਿੱਤੇ? ਉਸ ਸਿੱਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਵੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਜਾਸਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਬੜਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਰੋਜ਼ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਟੀਚਰ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚਾਰਟ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਮੈਨਰਸ, ਕਰੇਕੂਰਸ ਵੇਖਣੇ ਹਨ। ਚਾਲ - ਚਲਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਬਗੈਰ ਪੁਛੇ ਚੀਜ਼ ਉਠਾਕੇ ਖਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਪਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਗੈਰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਉਠਾਈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਕਾਇਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਯਗਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਰਜ ਵਾਲੀ ਦੇ ਬਗੈਰ ਪੁਛੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤਾਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਅ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਚਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ - ਪਵਿੱਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੱਲਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਥਵਾ ਸੰਕਰਚਾਰਿਆ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਗਾ ਨਾ ਸਕਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ, ਇਹ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਸਬ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਤਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬੜੇ ਸੁੱਛ ਧਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਲੇਛ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਕੈਟੇਗਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਨਣ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ, ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ, ਭਵਿੱਖ ਮਰਤਬੇ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਚਲਣ ਇਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ, ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਕੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਵੀ ਲੜ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਲਵ ਨਹੀਂ, ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੈ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੀ... ਬਲਿਹਾਰੀ ਉਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਗੋਵਿੰਦ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਗੋਵਿੰਦ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੀਰਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਹੋਇਆ ਕੀ? ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗੋਵਿੰਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣਨ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਲਿਖੇ - ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਅੱਖਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਜਰੂਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਭੇਜ ਦੇਵੋਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਧਰਮਰਾਜ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ। ਪਰ ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤਾਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕਰਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਅਥਵਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਨ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵਾਂਗੀ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਹੀ

ਕਿਓਂ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੰਡੇ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਫੁਲ ਬਣਨਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਨਹੀਂ, ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋ ਅੱਖਾਂ ਹਨ ਕੀ! ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇ? ਸ੍ਰਰਗ ਵਿਚ ਇੰਨੇ ਕਰੋੜ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਗੱਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸ ਇੱਕ ਨੂੰ। ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਿਕਲਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਥੋੜੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਸਲਈ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕੀਤਾ, ਕਿੱਥੇ ਨਿਕਲਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨਾਲ। ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਆਉਣਗੇ, ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਘੱਟ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਰਮ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੜੋ - ਝਗੜੋ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਉਲਟਾ - ਸੂਲਟਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ? ਕੋਈ ਅਕਰੂਰ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਰਮ ਜੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਲਿਖੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਵਿਕ੍ਰਮੀ ਬਣ ਗਏ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਛਾ, ਚਾਰਟ ਲੈਕੋ ਆਉਣਾ ਤਾਂ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਬੁਲਾਉਣਗੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਸਹੀ। ਸਪੂਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾ ਆਨੇਸ਼ੁ ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਚਾਰਟ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਚਾਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਮੈਨਰਸ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਪੂਤ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ - ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮੈਨਰਸ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਕਾਮ - ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਕੇ ਫੁਲਸਟੇਪ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਭਵ:
ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ - ਉਸ ਨੂੰ ਫੁਲਸਟੇਪ ਲਗਾਓ। ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸੰਕਲਪ ਸਭ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਦੋ ਘੜੀ ਅਰਥਾਤ ਦੋ ਸੈਕੇਂਡ ਵੀ ਵੇਸਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਵੇਸਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਇਸਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਹੁਣ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਫੁਲਸਟੇਪ ਲਗਾਓ। ਫੁਲਸਟਾਪ ਲਗਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੱਦ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇਗਾ ਤੱਦ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ।
